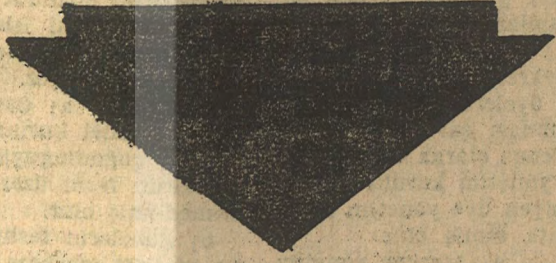

DİSK'i BEKLEYEN GÖREVLİLER

genel
grev

dayanışma
grevi

siyasi grev

İSTAV

Kırıkkale Kemalist Öğrencileri Cemiyeti Tüz.

1 — Kuruluş ve gayesi:

A) Cemiyetin ve Şuoları

Madde: 1 — Kırıkkale Kemalist Öğrencileri Cemiyeti kurulmuştur.

Madde: 2 — Cemiyetin merkezi İstanbul'dur.

Madde: 3 — Cemiyetin yönetim kurulu kararı, genel kurulun tasvibi ile istediği yerde şube açabilir.

Madde: 4 — Kırıkkale Kemalist Öğrencileri Cemiyeti; cemiyetler kanununa uygun olarak kurulmuştur.

B) Cemiyetin gayesi

Madde: 5 — a) Kırıkkaleli öğrenciler arasında birliği sağlamak

b) Üye olan yardıma muhtaç öğrencilere yardım etmek, Yüksek okul bulunan yerde yurt açmak.

II — TEŞKİLÂT

A) Üyelik Şekilleri

Madde: 6 — Cemiyetin üç çeşit üyeliği vardır.

a) Asil üyelik

1) Kırıkkale oratokulu, lise, Sanat Enstitüsü mezunu veya bunlarda en az iki ders yılı okumuş olmak.

b) Tabii üyelik

1) Kırıkkale Milletvekili, En büyük mülkiye amiri, Belediye

MKEK. Genel Müdürü ve Fabrika Müdürleri.

c) Fahri üyelik

1) Yönetim kurulu cemiyete ilgi gösteren kişilere fahri üyelik verilir.

B) Cemiyete giriş

Madde: 7 — a) Üyelik haklarına sahip 18 yaşını bitirmiş, Cemiyetler kanunundaki koşulları haiz kimse, cemiyete giriş beyannamesi ile cemiyete girmeyi talep edebilir.

b) Üye kabulünde ihtilaf olduğu takdirde, merkez idare heyetinin vereceği karar kesindir.

C) Cemiyetten çıkış ve çıkarma

Madde: 8 — Cemiyetten üyeler kendi istekleri ile çıkarılır.

Madde: 9 — Cemiyetten çıkarılma Haysiyet Kurulu ve Genel Kurul kararı ile olur.

III — CEMİYETİN ORGANLARI

Madde 10 — Cemiyetin organları:

- Merkez genel kurulu
- Merkez yönetim kurulu
- Şube genel kurulu
- Şube yönetim kurulu
- Haysiyet kurulu
- Murakabe kurulu

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program nazırları Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no:1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

A) GENEL KURUL

A) Genel kurul teşekkülü ve toplanması

Madde: 11 — a) Kurula merkez ve şubelere kayıtlı üyeler iştirak edebilirler

b) Nisab merkeze kayıtlı üyelerin salt çoğunluğuna göre belirlenirler. İkinci toplantı nisapsızdır.

c) Genel Kurul toplanma yeri İstanbul'dur.

d) Genel kurul toplantısı her yıl Mart ayında, merkez yönetim kurulunun daveti üzerine yapılır.

Toplantının günü yeri ve saati en az bir hafta önce gazete ile ilân olunur. Birden fazla geri bırakılma caiz değildir.

Madde: 12 — Fevkalâde Toplantı. Merkez Genel Kurulu ve yönetim kurulunun kanuni olarak fevkalâde kongreyi toplama hakkında başka, iki şube idare heyetinin müştereken talebi ile de fevkalâde toplantıya çağırabilir.

B) Genel Kurulun vazifeleri:

Madde: 13 — a) Genel Kurul kendi aralarında bir başka iki yazman seçer

b) Cemiyetin tüzüğünü değiştirir, cemiyeti fesheder

c) Rapor ve hesapları tetkik eder, bunlar hakkında karar verir.

d) Merkez yönetim kurulunu, murakabe kurulunu ve haysiyet kurulunu seçer.

B) MERKEZ YÖNETİM KURULU

A — MERKEZ YÖNETİM KURULUNUN TEŞEKKÜLÜ VE VAZİFESİ

Madde: 14 — a) Merkez yönetim kurulu 5 asil, 2 yedek üyeden kuruludur. Bunlar kendi aralarında 1 başkan, 1 başkan vekili, 1 muhasip, 1 sekreter seçer. Yönetim kurulunun üyelerinin üniversite öğrencisi olması şarttır.

b) Mazeretsiz olarak üç defa arka arkaya yönetim kurulu toplantısına gelmeyen üye yönetim kurulundan istifa etmiş olur

Madde: 15 — a) Merkez yönetim kurulu gerekli gördüğü yerde şube açar Teşebbüslerini tetkik eder.

b) Genel kurulu toplar, yıllık rapor ve bütçeyi kurula sunar.

c) Lüzumu halinde kurulu fevkalâde toplantıya çağırır.

Madde: 16 — Yönetim kurulu üyeleri cemiyetin para, eşya vesair gaymetlerinden müştereken mesuldürler.

C) MURAKABE KURULU

Madde 17 — a) Bir asil, bir yedek üyeden kurulur. Genel Kurul da seçilirler

b) Yönetim kurulu çalışmasını inceler, genel kurula rapor verirler.

D) HAYSİYET KURULU

Madde 18 — a) Genel Kurulda 3 asil, 2 yedek üye olarak seçilirler.

b) Toplantılarını yönetim kurulu daveti üzerine yapar

c) Üyelere disiplin cezaları verir. Disiplin cezaları ihtar, tekdir, cemiyetten süreli çıkarma, cemiyeten tamamen çıkarma.

d) Disiplin hükümlerini gerektiren haller: Birliğin gayelerine aykırı hareket etmek, yüz kızartıcı suç işlemek, aidatını 6 ay üst üs-

te ödememek.

E) ŞUBE KONGRELERİ
Madde: 19 — Şube kongreleri Kırıkkale'de her yıl ağustos ayında diğer şubelerin de aralık ayında yapılır.

E) ŞUBE YÖNETİM KURULU
Madde 20 — a) Merkez yönetim kurulu kısmında gösterilen hususlar burada da lüzum olduğu nisbetle caridir.

b) Şube yönetim kurulu cemiyetin hayati ve mali hususlarında merkezdin muvafakat almayı peşinen tanır.

c) Yönetim kurulu seçilmiş oldukları kongre sonunda idare heyetinde almış oldukları vazife durumlarını merkez yönetim kuruluna en geç 15 gün içinde bildirmeye mecburdur.

IV — CEMİYETİN GELİR, GİDER VESAIR HÜKÜMLERİ
Madde 21 — a) Asil üyelere alınacak ayda en az iki, en çok on lira aidat.

b) Yapılan her türlü faaliyetten elde edilen gelir.

c) Teberrular

d) GİDER: Cemiyetin yönetim kurulu gayelerinin tahakkuku ve selâhiyetleri içinde masraf yapılabirler. Masraflar için fatura alınır.

e) Cemiyetin parası bankada durur. Ancak başkan Muhasip ve ya başkan vekili, muhasip imzasıyla bankadan para çekilir.

V — TÜZÜK TADİLİ VE FESHİ

Madde 22 — a) Tüzüğün bütün olarak tadili için genel kongrede mevcut üyelerin 1/3 ünün teklifi, 2/3 nün kabulüyle mümkün olur. Tüzük mahdut maddeleri tadili içinde aynı işlem yapılır.

b) Şube kongrelerinde tüzük tadiline gidilemez.

Madde 23 — a) Cemiyetin feshi merkez genel kurulunun 1/3 talebi, 2/3 çoğunluğuyla kabul edilir. Merkezin feshi üzerine şubeler de feshedilmiş olur.

b) Şubelerin feshi halinde para ve malları merkeze intikal eder. Merkezin feshi halinde para ve malları Çocuk Esirgeme Kurumuna kalır.

Madde 24 — Tüzükte yazılı olmayan hususlar hakkında cemiyetler kanunu ve medeni kanun hükümleri uygulanır.

VI — CEMİYETİN KURUCU ÜYELERİ

Madde 25.

Adı Soyadı, Nazım Yılmaz. Baba adı, Turan. Doğum tarihi ve yeri, 1948 - Kırşehir. Tabiyeti T.C. Mesleği, Öğ. İ.Ü. Tıp

Adı Soyadı, Ayhan Candan. Baba adı, Orhan. Doğum tarihi ve yeri, 1951 - Keskin. Tabiyeti T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk.

Adı Soyadı, Emin Öztürk. Baba adı, M. Ali. Doğum tarihi ve yeri, 1948 - Kırıkkale. Tabiyeti: T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk

Adı Soyadı, Şefik Satılmış. Baba adı: Haydar. Doğum tarihi ve yeri, 1947 - Kırıkkale. Tabiyeti. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk.

Adı Soyadı, Nezh Ertürk. Baba adı, Enis. Doğum tarihi ve yeri, 1947 - Ankara. Tabiyeti, T.C. Mesleği Fak. Öğ. Hukuk

İktidarın yeni grev tasarısına karşı direnelim

Uzun süreden beri üzerinde çalışılan Sendikalar ile Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu, Bakanlar Kurulunca kabul edilmiş ve Meclise sevk edilmiştir.

Her iki kanun tasarısı da, iktidarın, gelişen işçi direnişini kırmak için zor yolunu seçtiğini göstermektedir.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde işçi sınıfının devrimci direnişi genellikle burjuvazinin yeni tavizler vermesine yol açar. Bu tutumun başlıca iki sebebi vardır. Birinci olarak bu ülkelerde proletaryanın çok güçlü olması, ikinci olarak da verilen tavizlerin, burjuvazinin cebinden değil, sömürge ve yarı sömürge halklarının sırtlarından çıkmasıdır. Nitekim Avrupa ve A.B.D. işçilerinin sağlanması, sosyal haklar ve ücret seviyesi bu nedenlerin sonucudur.

Oysa az gelişmiş ülke işçilerinin gelişmiş kapitalist ülkelerdeki işçiler kadar yeni tavizler koparması, hele bu tavizler yoluyla hayat şartlarını düzeltmeleri imkânsızdır. Emperyalizm, yağma edilen ülke işçilerine taviz vermede, kendi ülkesinde olduğundan çok daha gönlüsüdür. Bu gönlüsülüğü kamçılayan nedenler işçi sınıfının nisbeten güçsüz oluşu ve verilecek tavizlerin soygun kârını azaltmasıdır.

Ülkemizde de durum farklı değildir. Gelişen işçi hareketi karşısında işbirlikçi iktidar, taviz değil baskı yolunu seçmiştir. Öyle ki; 27 Mayıs'tan sonra tanınmış olan haklar da geri alınmak istenmektedir.

Tasarı, özgür sendika hareketini yok etme amaçlıdır.

Hükümetin Meclise sevkettiği yeni Toplu Sözleşme Kanunu, özgür sendikal hareketi yok etme amacını taşımaktadır. İşçi sınıfının kendisi için sınıf olma yolunda attığı önemli adımlar, girişilen kanlı demokratik mücadeleler, işbirlikçi iktidarı yıkılmıştır. İktidar Amerikan tipi, Sarı Sendika çeliğın merkezi Türk-İş ile işbirliği halinde işçilerin mücadelesini boğmağa, devrimci hareketle olan başlarını koparmağa çalışıyor. Amerikan emperyalizminin ucuz emek deposunu d. kensiz gül bahçesine çevirmeğe hazırlanıyor. Yeni Toplu Sözleşme ve Grev Kanunu, Türk-İş'e bağlı olmayan sendikaları silme, toplu sözleşmeyi ise uyulması mecburî olmayan bir belge haline sokma amacını taşıyor.

Çalışma Bakanının açıkladığına göre, yeni Kanun, bir iş kolundaki işçilerin % 30'unu temsil etmeyen sendikaya herhangi

bir iş yerinde sözleşme yapma yetkisi tanımayacaktır. Böylece yeni gelişmekte olan DISK'e bağlı sendikaların sözleşme yapma yetkisi ellerinden alınmış olacaktır. Diğer yandan işçi sayısı belli olan bir iş yerinde bile işçilerin çoğunluğunu temsil ettiğini ispat edip yetki almak DISK'e bağlı sendikalar için devreye hendek atlatmak kadar zorken, iş kolu seviyesinde işçilerin % 30'unu temsil ettiğini ortaya koymak çok daha zor olacaktır.

Toplu sözleşme yapamayan bir sendikanın işçileri örgütlen-dirmesi hemen hemen imkânsızdır. Küçük sendikaların elinden toplu sözleşme yetkisi alınmakla Türk-İş'e bağlı ve iktidarın desteğine sahip sendikalara muhalefet edilmesi önlenmektedir. Böylece Türk-İş - İktidar - İşveren ortaklığı daha da pekişecek ve işçiler daha rahat satılacaktır.

Ancak uzun vadede madalyo-nun bir başa yönü daha vardır. İktidarın getirdiği bu Kanun kısa vadede sendikaları iktidarın dümen suyuna sokuyorsa da, diğer yandan işçileri büyük sendikalar da topluyor. Bu durum emperyalizm ve işbirlikçilerinin önümüzdeki dönem için sendika politikalarının değiştiğini göstermektedir.

İşçilerin, birbiriyle mücadele halinde olan küçük sendikalarda toplanması, böylece iktidar ve işveren karşısında hiç bir zaman önemli bir güç haline gelememesi, bugüne kadar bu politikanın ana yönüydü. Oysa bu küçük sendikalar bazılarının dönüşümcü radikal sendikalar haline gelmesi ve verdikleri mücadeleler sayesinde gittikçe daha çok işçiyi örgütlemeye başlamaları, emperyalizmi ve işbirlikçilerini, politikalarında bir değişiklik yapmaya zorladı. Bu zorlamada hiç şüphesiz Türk-İş'in de payı vardır. Ancak bu politika değişikliği de işbirlikçiler ve iktidar için çıkar yol değildir. Zira tasarının diğer maddelerinden de anlaşılacağı gibi, büyük sendikalarda toparlamayı tasarladıkları işçileri tatmin etme imkânları yoktur. O halde işçileri sarı sendikalarda toplamak Amerika'da olduğu gibi, ehven, sonuçlar veremez. İşçileri, sarı da olsa, büyük sendikalarda toplamak, devrimci mücadeleyi durdurmak için çare değildir. Bu kanunu çıkarmaya muvaffak olsalar bile, mücadelenin kendi çatılarını sarıların a-kılarından çıkarmamalıdır.

Çalışma Bakanının açıkladığına göre tasarı, getirdiği bir madde ile toplu sözleşme imzalandıktan sonra bu sözleşmenin işveren bir hoşnutsuzluk yaratmıştır.

tarafından uygulanmaması halinde doğan grev hakkını ortadan kaldırmaktadır. Tasarıya göre böyle bir durumda sendika, yalnızca iş mahkemelerine başvurabilecektir. Bu, toplu sözleşmenin uygulanmasının, işverenin keyfine bırakılması demektir. 275 sayılı Kanuna göre toplu sözleşme yapıldıktan sonra işverenin toplu sözleşmeye uymaması halinde uzunca bir formalite döneminden sonra grev hakkı doğmaktaydı. Formalitelerin uzunluğu her ne kadar bu silâhın etkisini azaltmaktaysa da gene de toplu sözleşmenin uygulanması için önemli bir müeyyide oluyordu. Yeni tasarıda bu müeyyide ortadan kaldırılmakta, yerine iş mahkemelerine başvurma hakkı konmaktadır. İş mahkemelerinin ne kadar yavaş işlediği, kararların senelerce sonra çıktığı herkesin malûmudur. Kaldı ki hukuki bir sürü cambazlıkla toplu sözleşmeyle verilmiş hakların geri alınması, ya da uygulamaya gidilmesi de pek mümkündür. Nitekim 275 sayılı Toplu Sözleşme Grev ve Lokavt Kanunu için geçici komisyon tarafından hazırlanan raporda bu maddeyle ilgili olarak şöyle denilmektedir:

„Anayasamızın 47. maddesinde grev hakkının, aynı zamanda, hak ve menfaatleri korumanın bir vasıtası olduğu da ifade edildiği ne göre, mevcut bir hakkın ihlâli dolayısıyla de grev hakkı tanınmıştır. Gerçekten, mevcut bir hakkın tanınması amacıyla mahkemeye müracaat yolundan sonuç alınması çok uzun sürebileceği cihetle, bu, işverenlerin türlü sulistimallerine yol açabilir ve açmaktadır. Bu sulistimalleri önlemek, ANCAK GREV HAKKININ BU ŞİKTA DA MEVCUT OLMASIYLA MÜMKÜN DÜR.”

Görüldüğü gibi, 1963 yılında Büyük Millet Meclisi tarafından kabul edilmiş olan gerekçe, bugün hasır altı edilmekte ve gerekçede belirtilen mahzurlar yok farzedilmektedir. Ancak, Meclis Geçici Komisyonunun raporunda ki gerekçeden de açıkça anlaşılacağı gibi, toplu sözleşmenin ihlâli halinde de grev hakkının tanınması, Anayasa'ya dayandırılmaktadır. Bu hakkın ortadan kaldırılması ise, açıkça Anayasaya aykırı olacaktır. İktidarın böyle çaresiz davranışlarının sebebi nedir? Hiç şüphesiz ki bu sebebi ekonomimizin girdiği dar boğazlarda aramak gerekir. Enflasyon önlemek ve işbirlikçilerin kredi taleplerini karşılamak için birbiri peşi sıra bildirilen vergiler halkta hissedilir bir hoşnutsuzluk yaratmıştır.

İşverenlerin hissedilir kredi darlığını vergiler yoluyla önlemeğe çalışırken, diğer yandan işçilere yeni ücret artışları ve sosyal haklar dağıtmak pek akıllı kârı değildir. Toplu sözleşmeler 7 yıl içinde verilebilecek tavizlerin hemen hemen sınırına ulaşmıştır. Bu yüzden grev ve grevci sayısı her geçen gün kabarmaktadır. Bu durumda iktidarın düşünebileceği çare, grevlerin kanunî sınırlarını daraltmak, işçilerin direnişlerini zor yoluyla bastırmaktır. Bu mekanizma nasıl işleyebilir? İşverenler, kanunî grev tehlikesinin bulunduğu sözleşmenin yapılması esnasında, alabildiğine tavizlerle bu tehlikeyi atlatıp, daha sonra sözleşmeyi çeşitli nedenlerle ileri sürerek uygulamayabilirler. Bu durumda işçilerin baş vuracağı her grev hareketi kanunsuz sayılacak ve şiddet tedbirleriyle bastırılacaktır. Görüldüğü gibi, pek az kadar işçiler tarafından grev şeklinin ortadan kalkması, işverenlerin elinde büyük bir silâh haline gelebilmektedir.

Fakat tasarıda grev silâhını etkisiz kulma oyunları yalnızca bu değildir. Tasarı, işçilerin grev hakkını kullanabilmelerini, işverenin bu greve hazırlıklı olması şartına bağlamaktadır. Başka bir deyişle, işçiler yeni tasarıya göre greve başlamadan 6 gün önce işverene haber vermek zorunda bırakılmaktadırlar. Böylece işverenin grevden göreceği zararları önleme imkânı doğmakta ve grev işçiler için keseden yeme, hareketi haline getirilmektedir. Grevin ansızın başlamasına karşı işverenler, öteden beri tepki göstermekte idiler. Nitekim bu konu pek çok işveren veya vekili tarafından dile getirilmiş, ansızın greve başlanmasının sayısız mahzurları(!) sayılıp dökülmüştür.

Görüldüğü gibi Meclise sevk edilen tasarı, bir yandan işçilerin örgütlenmelerini iktidarın kontrolüne alırken, diğer yandan kanunî grev silâhını kullanılmaz hale getirmektedir. Bu kanunların ardından siyasî baskı kanunları da gelecektir. Çalınan minareye kılıf, ardından gelecek olan kanunlardır.

1963 yılında, güdük de olsa, alınmış olan hakları geri vermiyelim.

Toplu Sözleşme Kanununun gerici yönünü, işçilerin ve tüm halkımızın önünde teşhir edelim.

İşçileri ve bütün ilerici güçleri toplu mücadeleye yöneltelim.

Yaşasın işçilerin, köylülerin ve tüm millî güçlerin devrimci dayanışması.

Sabotaj iddiaları polis tertibidir

3 Şubat tarihli gazetelerin ikinci manşetlerinde, şu anlamda bir haber yer alıyordu: «Diyarbakır Tıp Fakültesini Kundaklamak İsteyen ELFetih'e Bağlı Bir Şebeke Suçüstü Yakalandı.» Onu takibeden günlerde sütun sütun «itiraflar», yayınlanarak, «şebeke»nin ne relere kadar uzandığı(!) ve neler plânladığı(!) Türkiye halkının gözleri önüne seriliyordu.

Hesap açıktır: Gittikçe güçlenen devrimci hareketimizin, geniş işçi, köylü kitlelerini ve asker-sivil aydınları da sarmaya başlaması karşısında, telâşa kapılan Amerikan emperyalizmi ve uşakları, devrimci hareketimizi bastırma amacıyla, tertipler ve provakasyonlar peşindedirler. Devrimci mücadeleyi bir süre için de olsa bastırabilmek için, onu her türlü dayanaklarından koparmak, kitlelerden tecrit etmek, «gerekçeler» bulmak ve bu «gerekçeler»e, geniş yığınları inandırmak gerekir. İşte devrimci hareketimize karşı tertip ve provokasyonlara yönelen emperyalizm ve uşakları bunu hedef almaktadır. Besbelli ki Diyarba-

kır olayı, TDGF'nin yayınladığı bildiride de belirttiği gibi, bu türden bir polis tertibidir. Bu suretle bir «yeraltı şebekesi»nin varlığını «ispat» eden işbirlikçi iktidar, şimdi de bu «şebeke»nin geniş devrimci çevrelerle bağlantısı olduğunu «itiraflar»la ortaya koymaya çalışmaktadır.

«Çok sıkı emniyet kordonu» altında ve «emniyet genel müdürlüğü ve önemli işler dairesi, görevlilerinin ve «MIT» mensuplarının «gececi gündüzlü» devam ettirdikleri bir soruşturmada, nelerin söylendiğini bilmeye imkân yoktur ama, gazetelere intikal eden «itiraflar»ın kimlerin kaleminden çıktığını veya en azından kimlerin «düzeltme» ve «tamamlama» işlemlerinden geçtiğini tahmin etmek pek o kadar zor değildir.

İşte bir gazete haberi:

(THA na ait Diyarbakır'dan uçakla gönderilen mesajeri zarfı. **BİLİNMEYEN KİŞİLER** tarafından açılarak, içindeki Diyarbakır Tıp Fakültesine sabotaj yapmak isteyen ELFeth komandolarıyla ilgili filmler ve yazılar alınmıştır.

Kargo ile gönderilen zarftan yalnızca resim altlarına ait yazılar çıkmıştır.

Yine, o «bilinmeyen kişiler»in, tertip ve provakasyonda ne kadar usta oldukları, nice kişileri satın alarak, olmazsa başka yollara başvurarak, «itiraflar»da bulunmaya zorladıkları, büyük tirajlı gazetelerde «Cehennemden Kaçıyorum», «Demirperde'nin İçyüzü», «Ben bir bilmem ne idim» başlıklı tefrikalar döktürdükleri, kendilerinin kaleme aldıkları tefrikalara zorla imza attırdıkları... v.s. v.s. «bilinmeyen» şeyler arasındadır.

Bu durum karşısında halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ve onun en önemli ve geleceği temsil eden parçası olan proletarya hareketinin sorumlu lüğünü omuzlarında taşıyan ve onu zafere ulaştırmak gibi büyük bir tarihi görevi yüklenmiş bulunan devrimcilerinin, polis provakasyonlarına ve tertiplere karşı azamî derecede dikkatli olmaları, atacakları her adımı hesaplı ve sağlam atmaları zorun-

ludur, devrimcilik icabıdır.

Türkiye'deki devrimci mücadeleye elbette dar ve çetin boğazlardan geçecektir. Güçlüklerin üstesinden gelmemiz, milli demokratik mücadelemizi devrim payesine yükselterek kalıcı zaferler kazanmamız ve sosyalizme yönelmemiz, proleter devrimci çalışma tarzının doğru kavramamıza, ve bu çalışma tarzını ülkemizin içinde bulunduğu somut şartlara doğru olarak uygulamamıza bağlıdır.

Emperyalizmin, devrimcileri kitlelerden tecrit etmek ve devrimci mücadeleyi bastırma için polisleri eliyle uyguladığı tertip ve provakasyonlara düymeyelim! Devrimci hareketimizi gözbeğimimiz gibi koruyarak, onu sabote etmeye yönelen polis oyunlarını kitleler önünde teşhir ederken bir yandan da bu tertiplerin saflarımızda yılgınlık ve çözülme yaratmasına meydan vermiyelim; devrimci uyanıklığımızı ve sorumluluğumuzu bir an bile elden bırakmadan mücadelemize devam edelim.

Bağımsızlık mücadelemiz yurdumuzun
her yanına güç veriyor

Sivas'ta Bağımsızlık haftası

Birinci Milli Kurtuluş Mücadelemizin yiğit merkezlerinden biri olan Sivas'ta, halkın, Amerikan Emperyalizmine karşı Milli Kurtuluş bilinci her geçen gün biraz daha yükseliyor.

Uzun bir süreden beri Sivas Devrimci Gençlik Derneği'nin doğru devrimci çizgideki eylemleri Sivas'ta anti-emperyalist demokratik hareketlerin güçlenmesini sağlamıştır.

Sivas Devrimci Gençlik Derneği, oportünist TİP yöneticilerine rağmen şehirdeki bütün millîci güçlerin eylem birliğini sağlamaya çalışmış, bu yöndeki çalışmalarını geliştirdikçe, şehirdeki gerici güçleri tecrit ederek Sivas'ta devrimci bir hava estirmiştir.

Sivas Devrimci Gençlik Derneği'nin uzun bir süreden beri titizlikle yürüttüğü çalışmalar, son yılda çok etkili bir hale gelmiştir.

Sivas Kongresinin 50. yıl dönümü olan 4 Eylül 1969'da yoğun bir kitle propoganda ve ajitasyon faaliyetlerine girişilmiş, gerici güçlerin ve polisin bütün sindirme çabalarına rağmen yürütülen çalışmaların daha da etkili olmaya başlaması gerici güçleri iyice şaşkınlıkta bırakmış, bu defa daha ağır baskı hareketlerine girişmeleri yol açmıştır. Polisi devrimci gençleri çeşitli bahanelerle evlerinden toplamış, çeşitli baskılarla onları sindirmeye, Sivas'tan ayrılmaya zorlamıştır.

Bütün bu baskılar, devrimci Sivas gençliğinin mücadelesini zayıflatacağına daha güçlü ve etkili olmasına yol açmıştır.

Önce gençler ve Sivaslı aydınların yürüttüğü mücadele işçi militanlar kazanmaya başlamış, 5000 kişilik T.C. Devlet Demiryolları Fabrikasında hızla yayılmaya başlamıştır.

Şehirde toplu olarak satılan İşçi—Köylü gazetesi çok etkili bir silah olarak kullanılmaktadır.

Bugün, gazetenin demiryolları fabrikasında yüzlerce okuyucusu vardır. Birçok işçi, derneğin çalışmalarında etkili görevler almaktadır.

Bütün bu çalışmalar bir yandan gerici güçlerin tecrit olması milicilerin güçlenmesini sağlarken özel olarak da TİP için de oportünizmin zayıflamasını, çözümlenmesini ve yıkılmasını sağlamıştır. Partide oportünizm etkisiz bir duruma sokulmuştur.

Devrimci mücadelenin böylece hızla geliştiği Sivas'ta 9 Şubat'ta başlayacak olan «Bağımsızlık Haftası»nın hazırlıkları hızla sürdürülmektedir. Şehrin her tarafı anti-emperyalist, demokratik afişlerle donatılmış, şehirde çeşitli bildiriler dağıtılarak tam bir millîci hava estirilmeye başlamıştır.

«Bağımsızlık Haftası» sürecince yapılacak konuşmaların yanı sıra (Müslim Özbalkan, barış gönüllüleri ve kültür emperyalizmi Haydar Tunçkanat, etkili anlaşmaların içyüzü /

Doğu Perinçek, Millî Demokratik Devrim ve Millî Cephe) çeşitli kahve toplantıları yapılacaktır, bildiriler dağıtılacaktır, köy ve fabrika çalışmalarına girilecektir.

Temel sloganları «kahrolsun Amerikan Emperyalizmi» ve «Bağımsızlık ve Demokrasi için İşçi - Köylü - Gençlik - Ordu omuz omuza», olan Bağımsızlık Haftası süresince, Sivas halkı millî kurtuluş bilincini daha da yükseltecek, bağımsızlık ve demokrasi, mücadelesinde şerefli yerini almak yönünde adımlar atacaktır.

Bağımsızlık haftasıyla ilgili olarak şehre gelen gençlere karşı polisin giriştiği baskı tertipleri mücadelenin sert olacağını göstermektedir. Polis mücadeleye katılan 4 genci önce nezarete almış daha sonra serbest bırakmıştır. Bütün bildirileri afişleri toplanmış İŞÇİ KÖYLÜ gazetesinin satılmasına engel olmaya çalışmıştır. Burada haftanın düzenlenmesinde önemli rol aynayan CHP il başkanlığında evi basılmış ve çeşitli bildiriler ve afişler alınmıştır. Bütün bunlar halkta haftaya karşı büyük bir ilgi uyandırmıştır.

Halkımızın milli demokratik devrim mücadelesi Akhisar ve Ödemiş'de yeni boyutlar kazandı

27 Ocak sabahı Akhisar'daydık. Köylülerin ekonomik ve demokratik mücadelelerini desteklemek, onlara doğru hedefler göstermek, sendikalarında birleşmelerine yardımcı olmak ve kitle ilişkilerini yaygınlaştırmak amacıyla Akhisar'a geldik. Tütün sömürüsünün en yoğun olduğu yerlerden biri olan Akhisar'ın halkı gençleri yadırgamadı. Hatta onları bekliyordu. Geçen yıldan farklı olarak bu yıl, mücadelenin içinden doğan Tütün Üreticileri Sendikaları vardı ve hareketi bu örgüt yönetiyordu.

Tütün Üreticileri köylerden Akhisar'a inmişlerdi tütünlerini satılabilmek için. Tütünler bu yıl da sekiz liradan yedi liradan gidiyordu. Tekelin önu köylülerle hınca hınç doluydu. İşbirlikçi iktidar gençlerle köylüleri birbirinden tecrit etmek ve gözdağı vermek için geçen yıldıktan daha farklı metodlar kullandı. Daha ilk anlarda iki üç devrimci genç yakalanarak karakola götürüldü. Ancak polis bu yıldırma tertipleri hiç bir işe yaramadı ve devrimci gençler kitle silahımız olan İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesini toplu halde Akhisar'ın içinde satmaya başladılar. Tütün ekicileri Tekelin önünden ana caddeye gelerek gazeteyi adeta kapıştılar. İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesinin satışından sonra gençler guruplar halinde köylere dağıldılar. Ancak bu köy çalışması yarım gün sürdüğünden yetersiz kaldı. Oysa köylerde yapılacak iki üç günlük bir çalışma mutlaka daha iyi sonuçlar verecekti. Köylere giderken geçen yılki deneylerden yararlanmamamız en önemli hatalardan birisiydi. Geçen yıl gidilen köylerde kurulan ilişkiler ve köyler hakkında edinilen bilgiler hiç göz önüne alınmadı.

Devrimci gençler köylerde tütün sömürüsünü, tüccarların çetirdikleri dolapları, anlattılar. Köylü genellikle malının ucuza katıldığını, ürününün değerini bulmadığını biliyor, tekelden ve tüccardan şikayet ediyordu. Bu zaman üzerinde devrimci gençler köylülere dağıtım olmanın zararlarını, birleşmenin yararlarını anlattılar. Köylü bunun da farkındaydı. Bir köylü «Biz kum kadar çoğuz ama kum gibi de dağılıyoruz» diyerek bu durumu en güzel biçimde açıklamıştı. Öyleyse ne yapmak gerek? Gençlerin verdiği cevap «Sendikada birleşmelisin, kendin sendikayı geliştirmelisin, ancak böyle bir sendika tüccarlara ve tekele karşı senin haklarını savunabilir. Bu noktada köylülerin fazla iyimser olmadıkları görüldü. Bazı yerlerde köy-

lülerin ekonomik mücadelenin ilk dönemlerinde oldukları, sadece bu yıl tütününü satmayı düşünükleri açıldı. Buna karşılık bazı yerlerde birleşmenin, sendikada birlik olmanın, bunun için hemen örgütlenmeye girişmenin gereğini kavramış köyler de vardı. Bunlardan ayrı olarak Türkiye'de verilen devrimci mücadelenin sonucu siyasal bilince ulaşmış unsurların ortaya çıktığını ve bu unsurların çevrelerini etkilediklerini de söylemek gerekir.

Sendikanın çalışmalarının zayıf kaldığı köylülerle yapılan temastan anlaşıldı. Bir çok köy sendikanın adını duymuştu fakat temas kuramamıştı. Sendikanın piyasa zamanlarında çalışmalarını arttırması, diğer zamanlarda örgütlenme faaliyetini fazla geliştirmemesi ve sendika üyelerini sadece üye olarak görüp onları örgütlenme faaliyetine katmaması görülen hatalardı.

Devrimci gençler köylerde kitle ilişkilerini geliştirdiler. Kitle silahımız olan İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini köylerde sattılar. Bir kere daha anlaşıldı ki İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesi kitlelerle ilişkilerde en önemli silahımızdır. Akhisar'ın bir çok köyünde İŞÇİ KÖYLÜ Gazetesinin köylüler arasında daha önceden tanındığını gördük. Devrimci gençler olarak kitle ile bağ kurmada hala bir çok eksiklerimiz olduğunu gördük. Çok konuşma ve her şeyi birden anlatma hataları kitleyle ilişkiler sonucunda ortaya çıktı ve düzeltilmeye çalışıldı. Ama yine de önceki kitle ilişkilerinden daha başarılı olduğumuz bir gerçekdir.

Akhisar mitingi 4—5 bin kişilik bir kalabalığın katılımıyla yapıldı. Piyasa açık olduğundan köylüler Akhisar'daydı. Ayrıca mitingden sonraki yürüyüşe binlerce köylünün katılması da üreticinin mitingi desteklediğini ve yürekten katıldığını gösteren bir olaydır. Sosyal Demokrat gençlerin İzmir'den gelerek mitinge katılması sosyalist gençlerin alkışları ile karşılandı. Sosyal demokrat gençlerin kitle ile ilişki kurmak ve işçi köylü hareketlerine katılmak yönündeki davranışları bizleri ancak sevindirirdi. Ancak miting sırasında sosyal demokrat gençlerin yaptıkları hatalar sosyalist gençlerin eleştirisine veya müdahalesine sebep oldu. «Sendikada birleş, temel şiarına karşılık sosyal demokratların kooperatifte birleş, şiarını atmaları öte yandan da tam tersine yalpalayarak «anti-kapitalist, şiar at-

Akhisar Mitingi

maları sert bir şekilde eleştirildi. Sosyal demokratlarda görülen ikinci bir yanlış eğilim ise «biz hiç bir şeyiz siz herşeysiniz» eğilimiydi. Mitingde konuşan köylüler ise köylülerin gelişen bilincini temsil etmekteydiler. Mutlaka birleşmek ve mücadele etmek gerektiğini söyleyen köylü konuşmacılar bir yandan da siyasi hedefler gösterdiler.

Bir köylü Amerikan emperyalizminin sömürüyü tezgahladığını, işbirlikçilere karşı birleşmek, işçilerle, gençlerle omuzomuzla mücadele etmek gerektiğini anlattı. Bu konuşmacıların yanında gençlik adına konuşan bazı konuşmacıların sadece ekonomik mücadeleden söz eden konuşmaları kitleleri ekonomik mücadelenin içine hapsetme eğilimi taşıması bakımından hatalı konuşmalardı.

Akhisar mitingi köylülerin ve gençlerin Akhisar sokaklarında sel gibi akmasıyla son buldu. Bu yürüyüş vurguncu tüccarın işbirlikçilerin temsilcilerinin yüreğine korku saldı.

Akhisar'dan sonra Ödemiş mitingi düzenledi. Ancak Ödemiş'e gidip köylülerle kitle ilişkileri kurmak yerine devrimci gençler İzmir'de iki gün boşuna bekletildiler. Bunun yanında geçen yılki eylemleri aynıyla taklit etme eğilimi de gözden kaçmadı. Mesela Ödemiş mitinginden önce, başka bir ilçenin köylerinde kitlelerle bağ kurma eylemine girişilebilirdi. Bu yapılmadı.

Ödemiş'de de Akhisar'da olduğu gibi köylere dağıldık. Ancak köylü, tütününün çoğunu elden çıkarmış durumdaydı ve gençlere «ne de ndaha önce gelmediniz» diye soruyorlardı. Bu aynı zamanda köylünün ekonomik mücadelesinin ilkelliğini göstermesi bakımından da ilginçtir. Ödemiş köylerinde bir buçuk gün süren çalışmalardan

sonra miting yapıldı. Mitingi az bir kalabalık izledi. Bunda piyasanın durgunluğunun payı olduğu gibi köylerin ilçeye uzaklığının ve köylünün yol parası veremeyecek durumda olmasının da payı vardı.

Gözlemlerimizden çıkan sonuca göre güçlü bir sendika hareketi binlerce köylüyü peşine takabilir. Köylüler buna hazır durumdadır. Ancak bunu güçlü bir hareket olarak gördükleri zaman katılacakları da açıktır. Bu bakımdan sendikanın daha ciddi ve hızlı bir örgütlenme çalışmasına girişmesi ve dıştan da takviye olarak köyleri taraması gereklidir.

Akhisar ve Ödemiş eylemlerinde devrimci gençlik içinde genel olarak görülen eksiklikler ise organizasyon bozukluğu, kolektif çalışmanın olmaması, kitle ilişkilerinden kaçma, rahata kayma eğilimleri ve bütün bunlara bağlı olarak liberal eğilimlerin artmasıydı. Bu eksiklik ve hataların tespit edilip giderilmeye çalışılması önümüzdeki görevler arasındadır.

Akhisar ve Ödemiş eylemleri binlerce köylüyü harekete getirmiş binlerce köylünün bilincinin gelişmesini sağlamıştır. Devrimcilerin kitlelerle bağlarını güçlendirmeleri hareketimizin sağlamlaşmasını sağlamıştır. Yüzlerce köye İŞÇİ—KÖYLÜ Gazetesi girdi. Akhisar'daki ve Ödemiş'teki devrimcilerin moralleri pekiştirildi. Köylüler tüccar tefecinin görevini anladılar. Sendika köylülerle bağlarını artırdı. Gelişen milli demokratik devrim mücadelemiz Ege'de tüccar tefeci takımına soğuk terler döktürdü. Halkımızın millî demokratik mücadelesi yeni mevziler ve yeni deneyler kazandı.

Gün Zileli - Aktan İnce

Yerli ve Yabancı Sarı

Hikmet Kıvılcımlı arkadaşlarımızın haklı olarak üzerine basa basa belirttiği gibi Türkiye halkını teşkilatlandırmak işi büyük bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Onun deyişleriyle halkımız teşkilatsızlıktan derisi yüzülmüş kıl zıl et gibi her mikroba, her ale te açıktır. Onun bu teşkilatsızlığı kadar önemli diğer bir zayıf yönü de, bazı kesimlerinin emperyalizm ve yerli ortakları tarafından kendi gerici çıkarları için sarı örgütler içinde toplanmış olmasıdır. Gerçek halkı teşkilatmasıdır.

Sınıf düşmanları tarafından onların çıkarları için teşkilatlanmamama halk teşkilatlanma gözü ile bakamayız.

Bu ikinci teşkilatlanmanın en göze batan örneği Türk-İş'tir. Bugünkü durumuyla ve yakın geçmişle Türk-İş her bakımdan tam sarı bir kuruluş, bir sınıflar arası işbirliği teşkilatıdır. Bu konfederasyon, «çalışma barışı» adını verdiği sınıflararası işbirliğini temel politika olarak benimsemiştir.

Türk-İş işçi sınıfımızın bütün devrimci atılımlarını engellenen bir kafestir. Türkiye işçileri bu kafesi kırmadıkça, bilinç olarak ortaya çıkmakta büyük güçlüklerle karşı karşıya kalacaktır. Türk-İş işçi sınıfımızın siyasi bir güç olarak siyaset sahnesinde bağımsız varlığını duyurmasının önündeki en büyük engellerden biridir. Bunun için işçilerimizin Türk-İş'ten kurtarılması onların kendi mesleki ve siyasal örgütlerini geliştirmeleri için şarttır. Bu işçilerin kendilerinin olduğu kadar, devrimcilerin de en önemli görevlerinden biridir. İşçilerle Türk-İş arasındaki çelişki gibi Türk-İş içindeki çelişki, genel olarak sendikacılık âleminin çelişkileri doğru değerlendirilmeli; en geçerli çalışma tarzı uygulanarak Türk-İş'e karşı mücadele yürütülmelidir.

Bu mücadele Türk-İş'in yakından tanınmasından, Türk-İş'in eyleminin dikkatle izlenmesinden, bu kuruluşun gerici yüzünün devrimcilere ve işlere gösterilmesinden geçecektir. Türk-İş ile ilgilenmeli, onu her yönüyle tanımalı, teşhir etmeliyiz.

Geçen günler zarfında Türk-İş tarafından düzenlenen, Avrupa Ekonomik Topluluğu (Ortak Pazar) çerçevesinde işgücüne ilişkin sorunların ana sorun olarak işlendiği seminerler dizisi bazı ger-

çekleri bir kere daha bütün çiplaklığıyla ortaya dökmüştür.

Seminerlerde konuşmacı olarak bir istisna hariç Avrupalı «dostlarımıza» yer verilmişti. Bunların da iki tanesi gözde sendikacı idi.

İlk anda görülen, Türk-İş kanalıyla Türkiye işçilerinin mesleki hareketini yozlaştırma çabaları iyice açığa çıkmış bulunan Amerikalıların yanı sıra ve onların yerine Avrupalı kapitalistlerin kendilerine sadık bir kısım Avrupalı sarı sendikacıları köprü olarak kullanmak suretiyle bu yöndeki emellerini plânlı bir biçimde uygulamaya sokmaya başlamış olmalarıdır. Misafir sendikacı seminerler bütün çabalarına rağmen bu aslı görevlerini gizlemeyi başaramamışlardır. Hatta o kadar ki, bunlardan bir tanesi, AET için de patronlarla omuzomuz görev yüklenmiş olan, bu kuruluşun merkezi örgütlerinden birinin baş görevlilerinden bir Hollandalı «sendikacı», bir an için nerde konuştuğunu unutmuş olmalı ki, ağzının suyu aka aka, Güney Avrupa ülkelerinde bir işgücü rezervuarı keşfedildiğinden söz etmekten kendini alamamıştır. Gerçekten bizim ülkemiz dahil olmak üzere Güney İtalya, Yunanistan gibi ülkelerdeki gizli ve açık işsizlik gibi iktisadi gerilikler, Avrupalı patronlar kadar onlara satılmış sendikacılar için de «rezervuar» sözüyle dile getirebilecek bir olgu, onların iktisadi sömürme faaliyetlerinin başlıca dayanağıdır.

Türk işçilerinin çıkarları ile bir kısım Avrupalı sarı sendikacıların çıkarları arasındaki çelişme çok belirgindir. Bu sendikacılar, kendi ülkelerinde yabancı işçilerin haklarını savunan ve onları ırkçılık kılıfı altında tecrid etmeye çalışan patronlarla mücadele eden gerçek sendikacılara cephe almaktadır; yasama organlarını kendilerinin temsil ettikleri sınıflararası işbirliği politikasının dayanaklarını hazırlamaya yöneltmektedirler. İşgücü talebçisi ülkelerin bir kısmında yabancı işçilerin, yalnızca, dahili işgücü arzının yokluğu görülen işkollarında ve işlerde (yani düşük ücretli, ağır ve aşağılık görülen işlerde) çalıştırılmasına dair çıkarılmış bulunan kanunlar; geniş ölçüde, bu sözde sendikacıların marifetlerinin sonucudur.

Gerçekleri görmemeleri için çok sistemli bir «eğitim»den geçirilmiş bulunan Türk-İş'e bağlı bir kısım sendika yöneticileri

de her zamanki alışkanlıkları için de Batıdan gelen bu misafirleri her derde deva kurtarıcılar olarak görmekteyiz. Seminer boyunca yabancı konuşmacılara yöneltile sorular bu mahmurluğun en iyi belirtileri olmuştur. Tekelci patronlar adına konuştuğu aşıkâr olan bu insanlardan Türkiye işçilerinin çıkarlarına çözüm olabilecek kararlara ilişkin sorular so-

tumu olan CFDT'nin üyesidir. İtalya'da ise CGL sosyalistleri de topladığı için solun CGT'ye nazaran daha geniş bir kesimini toplamakta ve İtalya'nın en büyük işçi kuruluşu olarak durumunu muhafaza etmektedir. İtalya'da ikinci büyük işçi örgütü olan Hıristiyan İşçi Sendikaları, patronların ve dolayısıyla U.H. İSK'nun tam olarak onaylayabileceği bir çizgi iz-

Amerikan tipi sendikacılığın lideri Seyfi Demirsoy

rulmuştur. Bu, koyunun kuzularına nasıl bakacağını kurttan öğrenmesi gibi bir şeydir.

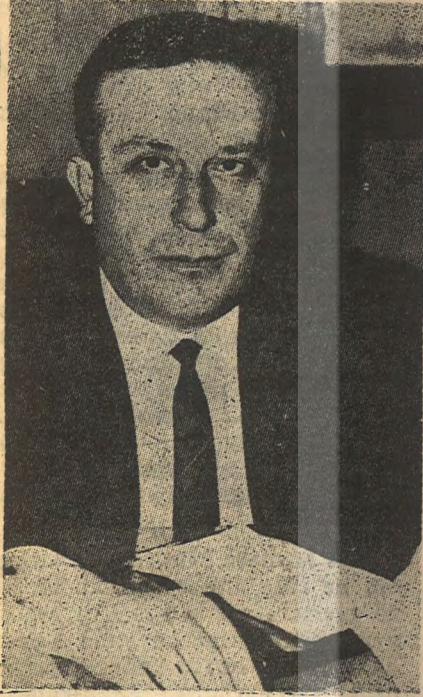
Ashında, çağrılan bu sendikacıların Avrupa işçi hareketini temsil eden çok uzak bir örgütün mensupları olduğunu da iyice tespit etmek gerekir. Konuşmacıların arasından Belçikalı bir sendikacı da yer almıştır. O da, yukarıda sözü edilen Hollandalı sendikacı gibi, Avrupa İşçi Sendikaları örgütünün mensubu, genel sekreteridir. Bu örgüt, Avrupa ülkelerinde Uluslararası «Hür, İşçi Sendikaları»na bağlı sendikaların birleşmesiyle kurulmuştur. Amaç, Avrupa ölçüsünde tröstlerin, sermayedarların dayanışma ve işbirliği hareketinin karşısına işçilerin dikilmesini, önlemektir. «U.H. İSK ise bilindiği gibi Dünya sendika Federasyonunun komünistlerin eline geçtiği vaveylasıyla ondan ayrılan sarı sendikaların kurduğu, merkezi Amsterdam'da olan bir uluslararası kuruluştur. «U.H. İSK Avrupa'nın bir kısım ülkelerinde çok zayıf bir işçi topluluğunu bünyesinde bir araya getirebilmiştir. Fransadaki sendikacı işçilerin ancak % 15'i bu konfederasyonun üyesi olan FO'nun üyesidir. İşçilerin yarıya yakını CGT'nin, % 20 kadarı da nisbeten bağımsız bir tu-

lemektedir. Diğer Avrupa ülkelerinde de U.H. İSK'ya bağlı olmayan çeşitli sendika merkezleri önemli sayıda işçiyi bünyelerinde toplamışlardır. Bunlar içinde yalnızca Almanya'da II. Dünya Savaşı öncesinde güçlü sol sendikaların dinamik kadroları mevcut. Ken Hitler'in kıyımına uğramışlar ve bugün Amerikan egemenliğinin baskısı altındaki Almanya'da işçiler yeniden doğuşlarını gerçekleştirirken güçlüklerle karşılaşmaktadır.

Avrupa «Hür, İşçi Sendikaları» Konfederasyonu genel sekreterinin konuşmasının sonunda bir dinleyici tarafından başında bu lunduğu örgütün Avrupa işçilerini temsil eden uzak bulunduğu hatırlatılmış; bu yüzden Avrupa ekonomik birliğinin söz konusu örgütlerle iş gördüğü için işçilerin görüşlerinin etkili olmadığı çürük temeller üzerinde kurulmak istendiği belirtilmiştir. Gerçekten de bugün Avrupa da sermayedarların ve tröstlerin egemenliğinde ki birliğe «hayır», fakat işçilerin egemenliğindeki birliğe «evet», diyen gerçek ve güçlü sendikalar Avrupa Birliği hareketinin dışında tutulmaktadır. Konuşmacı bu soruya cevabını açıklarken eğer hiç bir sıkıntı duymamışsa, kendi-

Sendikacılar toplantısı

sinde, temasta olduğu yerli sendikacılar tarafından Türkiye'de kamuoyunun tutum ve uyanıklığı konusunda kendileri bakımından çok iç açıcı bir intiba uyandırılmış demektir. Zira, verdiği cevap gerçekleri pervasızca gizlemeye kalkışmanın tipik bir örneği olmuştur. Avrupa ülkelerinde Ams terdam'a bağlı sendikaların gücünü iddia ve ispata çırpınırken, örneğin Fransa'daki zayıflıkları Fransız sendikacılığının geriliğine bağlamıştır. Pes doğrusu! Daha

Türk — İş'in yeni hamisi Seyfi Öztürk

1870'de ilk bağımsız işçi iktidarı olan «Komün»ü yaratan 1936'da Front Populaire'i kuran, Mayıs - Haziran 1968'de buhrançı iktidarı uçurumun eşiğine getiren, De Gaulle'un düşüşüne yol açan bir sendikacılık gerisi! Fakat Kongo kâtillerinin sadık hizmetkârlarının yönettiği Belçika'daki sarı sendikacılık ileri!

Gerçekte Avrupa'nın bağımsız sendikalarının hangileri olduğu sorusu bizi çok ilgilendirmiyor ama, Ortak Pazar'ın baş savunuları arasında Türk—İş'i görmek Türkiye işçileri adına tahammül edilmez bir şey...

Türkiye işçilerini istediği gibi sömüremeyen Avrupa sermayedarlarına bunun yollarını açmak, kolaylıklar sağlamak Türkiye'nin bir işçi sendikaları konfederasyonuna mı düşer? Ortak Pazar'ın diğer olumsuz ve yıkıcı yanları bir

tarafa, Türkiye işçilerinin kendi yurtlarının efendisi olmak olanakları uzun bir süre için ellerinden alınmak istenmektedir. Bu nasıl görmezlikten gelinir? Ortak Pazar'a üye olmamızın başka anlamı var mıdır? Misafir sendikacıardan biri, konuşmasında, artık işçilerin fabrikaların ayağına değil, fabrikaların işçilerin ayağına geleceğini ileri sürmüştür. Fabrika orada veya burada olsun, kimin fabrikasıdır? Türkiye halkının mı, Avrupa tekeli sermayesinin mi? Bu, orada veya burada, ama daima yabancılar için çalışacak işçilerimizin alın terlerinin Avrupa tekellerine peşkeş çekilmesi olmayacak mıdır?

Toplumumuzda dün okulları kapatarak milli eğitim davasını çözebileceğini sananlar çıkmıştı. Bugün de işçilerimizi yabancılar peşkeş çekerek sosyal davamızı çözmeye çalışanlar türemiştir. Türk—İş yöneticileri, Ortak Pazar'a girdiğimiz takdirde, işçilerimizin Avrupa'ya gitmelerini için yol paralarını ve diğer masraflarını ödemekten kurtulacak olan Avrupalı patronların kârlı çıkacaklarını görmemektedirler. Belki de bu, işlerine gelmektedir.

Sorunun diğer bir yönü daha vardır. Türk—İş gibi güçlü ve olanakları bol olan bir kuruluş, Ortak Pazar—Türkiye ilişkilerinin gerçek yüzünü öğrenmek için kolayca Türkiye'nin düşünen insanlarına başvurabilir; onlardan gerçeği öğrenerek tutumunu tespit edebilir. Herhalde bunun için Avrupalı sarı sendikacılara akıl danışması gerekmezdi. Öyle değil de, böyle davranmış olması, Türk—İş'in gerçek yüzünü ortaya çıkarmıyor mu? Türk—İş'in bilinen yüzü, bu olayda bir daha ortaya çıkan gerçek yüzü, bir sarı sendikanın çirkin yüzüdür.

Ankara Hukuk Fakültesinde Seçimleri devrimciler kazandı

Bugüne değin gericilerin yönetiminden kurtulamayan Hukuk Fakültesinde bu yıl Devrimciler yönetim kurulu seçimlerini kazanmakla son kaleyi de ele geçirerek üniversite ve yüksek okullarda devrimcilerin zaferini pekiştirmişlerdir.

Başkanlık seçimlerini ise bütün gericilerin desteğiyle ortanın solu başkan adayı kazanmıştır.

Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu yöneticilerinin gericiler tutumunun sebep olduğu bu durum devrimcilerin zaferrine gölge düşürmek şöyle dursun, aksine daha da sağlamlık kazandırmıştır. Öğrenci Derneği ilk toplantısından sonra, başkanın da imzalandığı aşağıdaki bildiri yayınlamıştır.

Arkadaşlar,
İki yıl önce işbirlikçi iktidarın adamları derneğimiz yönetimini çeşitli oyunlarla ele geçirmişlerdi.

Örgüt bayrağımız, toplu namazlardan sonra girilen şeriat mitinglerinde boy gösterdi.

Devrimciler, uzun ve sabırlı çalışmalarıyla dışarda olduğu gibi fakülte içi mücadelede de en ön safları tutmasını bildiler.

Biz, gençliğin görevinin halkımızın bağımsızlık ve demokrasi kavgasının meşalesini kitlelere ulaştırmak olduğuna inanıyoruz.

Bu kavgada, Amerikan emperyalizmine ve onun yerli ortakları olan işbirlikçi burjuvazi, feodal ağa — mütegalibe takımına karşı işçiler, köylüler, başta olmak üzere, tüm millîci güçler, tüm yurt severler saf tutmak zorundadırlar.

Türkiye'nin Mustafa Kemal'in çizdiği Misak-ı Milli sınırları içinde iktisadi, siyasi, askeri, kültürel her bakımdan bağımsızlığını savunular, ağalığa karşı köylüyü özgür vatandaş payesine ulaştırma mücadelesine inanlar, bu mücadele yürütenler, aynı devrimci saflarda birleşmek, kavgaya daha bir güç katmak zorundadırlar.

Bunun dışında, devrimci saflarda bozgunculuk yapan her türlü bölücü ve tutucu akıma amansızca karşı koyacağız. Devrimci saflarda gericiler unsurları safra atar gibi atacağız.

Emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı kavgamızı yılmadan, korkmadan sonuna kadar yürüteceğiz.

Yaşasın devrimcilerin çelik ten dayanışması...
Kahrolsun işbirlikçiler...

Konya'da devrimci gençlere baskı yapılıyor

Son bir ay içerisinde ilimizde devrimci gençler tarafından kurulan Konya Gençlik Birliği'nin kuruluş çalışmalarını bitirir bitirmez devrimci eylemlere başlama-

sı Konya'da emperyalizmin işbirlikçilerini korkutmuş işbirlikçilerin yayın organı olan Cuma günleri kırmızı başlık, diğer günler siyah başlık atan Yarın gazetesi hemen aleyhte yayınlara başlamış, polisi de kendilerine uydurarak sindirme hareketlerine girişmişlerdir.

Daha önceden İŞÇİ — KÖYLÜ gazetesini satanlar dövülmek istenmiş, öğretmen boykotu sırasında bildiri dağıtan devrimci öğrencilere polis tarafından baskı yapılmış, öğrenciler uzun müddet nezarete alınarak bekletilmiştir. Selçuk Eğitim Enstitüsünün düzenlediği bir gecede gericiler birlik üyelerine saldırmışlar, orayı da karıştırmışlardır.

Son olarak, Sümerbank Krom

—Magnezit Fabrikasında sarı sendikayla işbirliği yapan faşist yöneticiler tarafından ü devrimci öğrencinin işten atılmaları üzerine devrimci gençler hemen asgari ücretlerin uygulanmasını, işçilere çocuk zammının verilmesini ve sarı sendika olan Cimse — İşçi protesto eden bir bildiri yayınlamışlardır. Bu bildirileri fabrika önünde alan işçiler bildiriye çok iyi karşılasmışlar ve birbirlerini uyarmaya başlamışlardır. İşçilerdeki devrimci potansiyelin artmasından korkan faşist fabrika yöneticileri derhal polis çağırılmışlar, bildiri dağıtan 10 devrimci genci yakalamışlardır. Poliste 14 saat tutuklu kalan öğrencilere baskı yapılmış, bazıları dövülmüştür. Bu arada yemek ve sigara temin etmek isteyen 2 arkadaşları da hemen tutuklanmış, dövülmüşler ve mahkemeye verilmişlerdir. Derneğin başkanı olan Yılmaz Demir ise sabaha kadar karakolda bekletilmiş, copla dayak atılmış, üzerine beşikler binerek gezdirilmiş ve bıyıkları yolunmuştur.

Kanun bilmeyen bu kanun adamları gençlerin üzerinde bulunan İŞÇİ-KÖYLÜ bağış makbuzlarını, özel mektuplarını ve İTÜ'nün yayınlamış olduğu Dosttan Dosta Değişler adlı kitabı almışlar ve mahkemeye vermişlerdir. Polisler gençlere devrimci eylemlerinden vazgeçmeleri için baskı yapmakta, onları gözlerinizi oyaacağız, döveceğiz, diye durmadan tehdit etmektedirler. Fakat devrimci Konya gençleri bağımsızlık ve demokrasi için sonuna dek mücadele edeceklerine ant içmişlerdir. Onları emperyalizmin işbirlikçileri ve kiralık adamları yıldırma ve yıldırmayacaktır.

DİSK'i bekleyen görevler

13 Şubat 1967 de 4 sendikacı tarafından kurulan Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu nun (DİSK) 3. Genel Kurulu 12 Şubat 1970 de Çınar Otelinde başlayacaktır. DİSK, kuruluşundan bu yana, özellikle son iki sene içinde işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinde oldukça önemli bir yer tutmuştur. Türkiye'nin diğer büyük konfederasyonu TÜRK - İŞ'in emperyalizmin işçi hareketi içindeki temsilcisi durumunda olduğu düşünülürse, DİSK'i dikkatle izlemenin gereği daha iyi ortaya çıkar. Önümüzdeki kongre, DİSK'in bu güne ka-

yıfladığını ortaya koymaktadır.

DİSK'i kuran sendikacılar aynı zamanda TIP'in de kurucusudurlar. Ancak TIP'in tarihinde olumlu rol oynadıkları söylenemez. Uzun süre Aybar oportünizminin en sadık müttefiki olarak proleter devrimcilerine karşı mücadele etmişlerdir. Bu dönem boyunca sendika - parti ilişkilerinde genellikle sendikayı partiye hakim kılma eğilimi taşımışlar, özellikle partinin sendika işlerine karışmasına müsade etmemişlerdir. Bu nedenle işçilerin ekonomik ve demokratik mücadeleleri salt sendika işi olarak kabul edilmiş ve bu

SORULAR

1 — DİSK'in önümüzdeki görevlerinin neler olduğunu söyleyebilirsiniz?

2 — Genel Kurul da Genel grev, dayanışma grevi haklarının elde edilmesi yolunda mücadeleye için karar alınmasından yana mısınız?

3 — Haftalık iş satlarının kısaltılması için mücadele edilmesi yolunda karar alınmasından yana mısınız?

4 — İŞÇİ KÖYLÜ gazetesinin desteklenmesi yolunda karar alınmasından yana mısınız?

5 — Gençlikle dayanışmanın sağlanması yolunda karar alınmasından yana mısınız?

6 — Yeni hazırlanan sendikalar ve toplu sözleşme kanun tasarısına karşı mücadele açılmasından yana mısınız? Bu mücadelenin ne yolla olmasını istersiniz?

7 — DİSK'in işçiyeye politik bilinç verme konusunda yeterli çalışmalar yaptığı kanaatinde misiniz?

8 — Disk'e bağlı kuruluşların yapılarının demokratik olduğuna inanıyor musunuz?

RIZA KUAS

DİSK İL. Başkanı

1 — İşçi sınıfını politik bilince ulaştırmak.

2 — Evvelden beri bunlar için mücadele etmekteyiz. Elbette

3 — Elbette.

4 — 3 - 5 kişi para koyup bir gazete çıkarırsa bu ortak bir çalışma olmaz. Türkiye çapında ilkelere dayanan bir gazete çıkarılırsa evet.

5 — Yüzde yüz yanayım.

6 — Anayasaya ters düşen görüşün mahsulü verilmiş gösterilen hakları geri almaya çalışan Türk. İş'in egemonyasını kurmaya çalışan faşist bir kanundur. Mitingleri yürüyüşler ile gerekirse meclisin önüne kadar gidecek.

7 — Elbette hiç şüphesiz imkânlarda mitingde yapılmaktadır.

8 — Evet.

KEMAL SÜLKER

DİSK Genel Sekreteri

1 — İşçi sınıfının daha yoğun şekilde kendi ideolojisine sahip çıkmak ve eylem içinde toplununun bugünkü üretim ilişkilerinden kurtulması yolunda çalışmak.

2 — Elbette kara rtasarısı hazır. İlgün var.

3 — Genel Yönetim Kurulu, iş satlarının kısaltılması, 45 - 43 saate indirilmesi yolunda toplu sözleşme mücadelelerinde mücadele verilmesini istemiştir. Mücadele henüz başarıya ulaşmış değildir. Önümüzdek idönemde de devam edeceğiz.

4 — İŞÇİ KÖYLÜ gazetesi bu günkü ortamda yeterli bir organ değildir. Gazete olarak beğeniyoruz fakat yeterlideğil daha geliştirilmiş ve gerçekten işçi Köylü kardeşliğini somut şekilde ortaya

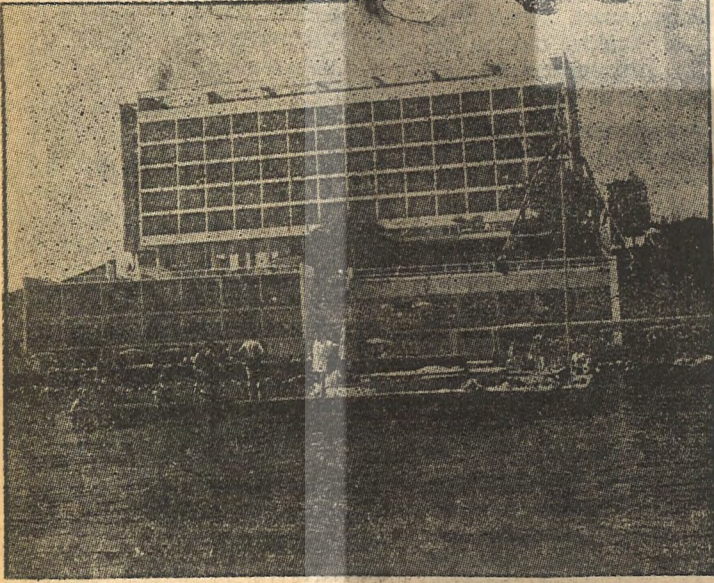
koyarak bir genel çalışmayı içere. 8 — Evet

ren bir gazetenin kurulmasını can istiyorum.

5 — Gençlik kavramının aydınlığa çıkması lazım çünkü bu günkü gençler bir tek topluluk halinde değiller. Öğrendiğime göre belli bir strateji de birleşememektedirler. Bu nedenle tüm gençlikle işbirliği zaten mümkün değil. DİSK'in ilkelerine ve amaçlarına aykırı düşmeyen bir strateji üzerinde birleşebileceğimiz genç arkadaşlarla beraber olmak iş ve güç birliği yapmak bir devrimcinin vazgeçemeyeceği bir dayanışmadır.

6 — Mutlaka. Getrilen tasarının ne türk amme hukuku ile ne de uluslararası çalışma mevzuatıyla bağdaşır hiç bir yanı yoktur. Bir kere bir birine karşı görüşler nedeniyle ayrılmış Sendikaların kurdukları birbirlerine karşı yürütülen mücadele organlarını hükümetle iş birliği halindeki örgütün denetimine sokmak amacı güdüyor. Geniş ölçüde işçi sınıfı parçalayıcı niteliktedir. Ve genel iş kolunda çalışanları işçilik sıfatlarını kaldırmayı öngörmektedir. Bu da 1000.000lerce işçinin direnişini davet edecektir. Grev hakkına 90 gün erteleme yetkisini bakanlar kuruluna taniyan bu tasarı toplu sözleşme müzakerelerinde işverenin kabul ettiği bazı hakarı vermemeye başladığı zaman grev ve gidilmesinide önlemektedir. Biz tasarıyı işçilere indireceğiz. Amaçlarını çiril çıplak gözler önüne sereceği ve mücadelenin nasil yapılması gerektiğini işçi tabanını kendisi tayin edecektir.

7 — Bu günkü imkânlarla işçiyeye politik bilinç vermeyi sendikalar aracılığıyla yürütmekteyiz. DİSK'in özel eğitim kadroları ve eylemler düzenleyecek militanları bulunmadığı için kişi olarak arzulan çalışmalarını yapamıyoruz.

«Devrimci» DİSK'in kongresinin ya pılacağı Çınar Otel!

darki tutumunda önemli değişikliklere yol açacağı benzememektedir. Fakat bu kongre sonunda geçtiğimiz 4 yıla kıyasla DİSK'in daha aktif olması beklenebilir.

BUGÜNKÜ DURUM

DİSK, ilk kurulduğu günden bu yana yavaş da olsa bir gelişme göstermiştir. Bu gelişme özellikle Maden ve Lâstik İş kollarında ortaya çıkmıştır. Bu iş kollarında işçilerin yoğun olması, köyle olan bağlarının kopmuş olması, büyük sermaye isteyen bu sanayi dallarında işçilerin patron olma ümitlerinin çok zayıf olması bu gelişmeyi etkileyen başlıca nedenlerdir.

Maden ve Lâstik İş kollarında sağlanan bu gelişmenin diğer iş kollarında gösterildiği söylenemez. Bugün DİSK'e bağlı 12 örgütün yarıya yakını bir tabela sendikası olmaktan öteye geçebilmiş değildir. Bunun dışında kurulup kapatılan sendikaları da bu bölümde anmak gerekir. Anca genel görünüş DİSK'in gittikçe geliştiğini, bu na mukabil TÜRK-İŞ'in gittikçe za-

mücadelelerde partinin yönetici rolü tanınmamıştır. Diğer yanda TIP'in gerçek bir proletarya örgütü olmayışı da bu tutumda önemli rol oynamıştır. TIP'in oportünist yöneticileri hiçbir zaman işçilerin demokratik mücadelelerine karışmak stememişlerdir. Tam tersine; işçi direnişlerine partinin adının karıştırılmamasına son derece dikkat etmişlerdir.

DİSK yöneticilerinin parti içindeki tutumları sendikal mücadelede de yansımıştır. Sendikal mücadelede TÜRK - İŞ'e kıyasla çok daha ilerici bir tutum takınmalarına rağmen, genellikle uzlaşıcı olmuşlar ve en sert mücadelelere, işçilerin kendi sendikalarına geçmek üzere olduğu dönemlerde girmişlerdir.

İŞÇİLER ve YÖNETİCİLER

DİSK'e bağlı sendikaların işçi temsilcileriyle yaptığımız konuşmaların sonuçlarından biri şudur: İşçiler, DİSK'in kongresinden gereğince haberdar edilmiş değillerdir, fakat kongreyi izlemek istiyorlar. Yöneticilerle yaptığımız

Devamı 13. Sayfada

Devrimci sendika hareketi

Önümüzdeki günlerde yapılacak olan DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Genel Kurul toplantısı Türkiye'deki işçi sınıfı hareketi bakımından dikkatle izlenmelidir. Türkiye devrimci hareketinin daha ileri aşamalar kaydetmesi ve işçi sınıfımızın bugün içinde bulunduğu dağınık ve geri durumdan kurtulması için DİSK'e çok önemli görevler düşmektedir. Özellikle İstanbul, Zonguldak, Ereğli gibi işçilerin yoğun bulunduğu bölgelerde DİSK, bugüne kadar yürüttüğü pasif politikadan ayrılmak ve işçi sınıfını politik mücadele alanına sokmak göreviyi karşı karşıyadır.

DİSK'in meseleleri ve bu meselelerin çözümlerine geçmeden önce sendikaların ne olduğu konusuna kısaca değinelim.

Sendikalar Nedir?

Sendikaların en genel tanımı şöyle yapılmaktadır: Sendikalar, işçilerin bir araya gelerek kurdukları bir birliktir. Sendikalar, işçilerin haklarını savunan ve patronlara karşı işçi sınıfının çıkarlarını savunan birlikler şeklinde teşekkül ederler.

Marx'ın bu konuda neler dediğine bir bakalım:

„İşçiler tarafında birlik sosyal kudret onların kitlesidir. Ne var ki, kitlenin kudreti birlik yokluğu yüzünden kırılmaktadır. İşçilerin dağınıklığını doğurup devam ettiren, aralarındaki kaçınılması imkânsız rekabettir. Sendikalar her şeyden önce işçilerin bu rekabeti ortadan kaldırmak yahut hiç olmazsa kısmen kendilerini hiç olmazsa basit köleler durumunun üstüne yükseltecek mukaveleyle dayanışma şartları koparmak için gösterdikleri spontane teşebbüslerden doğmuştur.

Sendikaların faaliyeti yalnız mevrü değil, aynı zamanda zaruridir. Şimdiki istihsal tarzı devam ettiği sürece bundan vazgeçilemez. ...Sendikalar her ne kadar sermaye ile iş arasındaki günlük küçük çapta mücadeleler için elzem iseler de, ecirlik sisteminin ortadan kaldırılmasını çabuklaştırmağa yarayan organize güç olarak çok daha önemlidirler. ... Sendikalar, şimdiye kadar sermayeye karşı münhasıran mevzii ve anlık mücadeleleri göz önünde bulundurmışlardır... Bunun için kendilerini genel sosyal ve politik hareketlerin fazlasıyla dışında tutmuşlardır. (1) (altları tarafımızdan çizildi E. İ.)

„Savaş okulları olarak sendikalar

İşçi sınıfının kolektif mücadelesini yürütebileceği bir alandır sendikalar. İşçiler birleşmeyi, birliktelikte mücadele etmeyi sendikalardan öğrenirler.

„Grevler» diyor Engels; işçi sınıfının kaçınılmaz olan büyük mücadeleye kendisini hazırladığı savaş akademileridirler. ...Savaş Okulları olarak sendikalar, kaçınılmaz unsurlardır. İçlerinde işçilerin cesaretleri gelişir.» (2)

Aynı ayrı sendikalarda işçilerin örgütlenmesi meseleyi hallemez. İşçiler, sendikaların birleştikleri daha geniş örgütlerde toplanmalıdırlar. Bunlar, şüphesiz Konfederasyonlar olacaktır.

Sendikaların meseleleri

Bu konu ile ilgili üç meseleye dokunacağız.

1 — **Gerici ideolojilere karşı mücadele:** Türkiyede sınıf mücadelesinin uzun bir geçmişi vardır. İşçi sınıfının mücadelesi güçlendiği ölçüde egemen sınıfların gerici ideolojileri işçi sınıfına benimsetme çabası artmıştır. Egemen sınıfların bu konuda en geçerli aracı, anti-komünizm silâhidir. Özellikle Amerikan emperyalizmi Türkiyeye girdikten sonra anti-komünizm silâhi daha yaygın bir tarzda kullanılmaya başlanmıştır. Bununla sıkı sıkıya bağlı olarak dinî inançlar sömürülmeye ve işçi sınıfının bilinçlenmesi önlenmeye çalışılmaktadır. Egemen sınıfların denetiminde olan gazete, dergiler, sinemalar, radyolar en etkili araçlar olarak işçi sınıfını gerici ideolojilerin etkisi altında tutmaktadır. Bu arada işçi sınıfı içinde hâkim sınıfların bir aracı olan sarı sendikalar da bu konuda boş durmamaktadır. Bunun bir somut örneği 1968 yılında Derby Lastik Fabrikası işgalidir. O fabrikadaki patron sendikası olan Kauçuk - İşçiler Lastik - İş sendikasını istedikleri için onları komünistlikle suçlamış ve Kızıl köpekler diye bildiri dağıtarak dışardan tuttuğu adamları işçilere saldırtmağa kalkmıştı.

Bu bakımdan bir sendikanın devrimci olup olmamasında kullanılacak ölçülerden biri gerici ideolojiler karşısındaki tutumudur. Devrimci bir sendika gerici ideolojilere karşı amansız bir mücadeleye girmek zorundadır. Gerici ideolojilerle savaş ve işçi sınıfının

ideolojisini yani proleter sosyalizmini yaymak sendikaların başlıca ödevlerinden biridir.

2 — **Hakim sınıfların baskılarına karşı mücadele:** Sendikaların karşılaşacakları en önemli meselelerden birisi de şüphesiz sendikalara karşı iktidarın yürüttüğü baskı hareketidir. İktidarlar, devrimci sendikaların önüne ellerinden gelen bütün engelleri çıkartacaklardır. Sarı Sendikaların iktidarlarla işbirliği yapmaları onlara, iktidarın imkânlarından yararlanma yolunu açacaktır. Buna karşılık devrimci sendikaların her türlü taleplerine karşı alacakları cevap, dalavere ve baskı olacaktır.

Meseleler özellikle hukuki konularda ortaya çıkartılacak ve burjuvazi lehine işçi sınıfına karşı hazırlanmış anti-demokratik kanunlar devrimci sendikalaraleyhine, son damlasına kadar kullanılacaklardır. Devrimci sendikalar bu konularda uyanık olmalı ve işçileri de bu konularda uyarımalıdırlar. Çünkü işçiler kanun hukuk bilmediklerinden sarı sendikalar ve hakim çevreler bu konularda gereken uyanıklığı gösteremiyen işçileri istedikleri gibi oynatabileceklerdir.

3 — **Gerici Sendikalara karşı mücadele:** Devrimci Sendikaların en belalı düşmanları şüphesiz gerici ve Sarı sendikalardır. Bugün Türkiyede işçi sınıfının çoğunluğunu gerici sendikalar kontrolü altında tutmaktadır. Fakat gelişen işçi sınıfı hareketimiz bu sendikalara gereken dersi vermektir. Nitekim fabrikalarımızda son yıllarda patlak veren işçi direnişleri genellikle sendikalardan ve ekonomik isteklerden meydana çıkmaktadır. Bu konuda biraz açıklama gereklidir. İşçiler Türk - İş'in kendi meselelerini çözmeyeceğini kendileri; kendi deneyleri ile bulmuşlardır. (Devrimci Sendikaların tutumu daha aktif olmalı ve sürekli mücadele şeklinde cereyan etmelidir.)

Sendikaların karşılaştıkları meseleleri kısaca sıraladık. Şimdi, sendikaların devrimci sendikaların silâhi olan grevlerden biraz söz edelim. Çünkü grevler işçi sınıfının okullarıdır derken, bu meseleye değinmemek biraz hatalı olur kanısındayız. Çünkü Türkiye'de grevler başlı başına bir mesele olarak Devrimci sendikaların karşısına dikilmektedir.

Grevler ve sendikalar

İlk önce yine tanımlamalardan işe başlayalım. Bu konuda Marx'ın

tanımı şudur:

„Tek bir fabrikada yahut tek bir sanayi kolunda grevler, vs. vassıtasıyla fert olarak kapitalistlerden iş müddetinde bir azalış ko-parmağa çalışmak sırf ekonomik bir harekettir; (altını biz çizdik E.İ.) buna karşılık, 8 saatlik iş gününü kanununun, vs. elde edilmesini hedef tutan hareket bir politik harekettir.» (altını Marx çizmiş) (3)

Demekki, bir fabrikada işçiler ücretlerin adilane düzenlenmesi için grev yapıyorlarsa bu ekonomik bir harekettir. Fakat ekonomik grevlerle politik grevler birbirlerinden ayrılmaz bir bütün teşkil ederler.

İşçi sınıfı hareketinin başlangıcında hakim olan grevler daima ekonomik grevler olmuştur. Ama mücadele ilerledikçe bu tam tersine işlemeye başlar. Politik grevler ilk plâna geçer ve devrimin potansiyeli yavaş yavaş yükselir.

„Politik bir grevde,» diyor Lenin, işçi sınıfı bütün insanların en ilerisindeki sınıf olarak ortaya çıkar. Böyle durumlarda, proletarya sadece burjuva toplumunun herhangi bir sınıfı olmak durumundan çıkar, ve öncü lider yönetici rolünü oynar. Hareketteki politik fikirler bütün kitleleri ilgilendirir. Bütün memleketin en temel, en göze çarpan politik şartlarını kapsar. Ve politik grevin bu karakteri toplumun en demokratik kesimlerini örneğin köylülüğü vb. de harekete geçirir. (4)

Demekki devrimci sendikaların görevi ekonomik mücadeleleri politik mücadeleler haline geçirmek yolunda olacaktır. Eğer bu konuda herhangi bir tereddütte gidiliyorsa veya bu mücadele önemsenmiyorsa o zaman işçi sınıfı hareketi pasifize ediliyor ve rayından çıkarılıyor demektir.

Türkiye'de bu konu üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Çünkü işçi sınıfının kendiliğinden gelişen hareketi genellikle sendikaların ilerisinde gitmekte, ve sendikalar ancak iş bittikten ve masa başı meseleleri başlatıldıktan sonra ortaya çıkmaktadır. İşçiler sendikanın arzusu olsun olmasın haklarını alabilmek için fabrika işgallerine girişebilmektedirler.

Sendikaların harekete hakim olamamasından dolayı Türkiye'de çok sayıda olaylar çok olmuştur. Ama çok başarılı olaylar da olmuştur. Bunlardan belki en önemlisi Türk Demir Döküm Fabrikalarında iş-

çiler n. işgal ve direnişidir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi Türkiyedeki grevler ekonomik grevlerdir. Bunların politik grev. lere dönüşmesi, bugün devrimci sendikaların önünde duran en önemli sorundur.

Devrimci sendikacılık üzerine

Bu konu ile ilişkin olarak yine tanımlamalardan işe başlayalım. Yine Marx'ın bir tanımı:

„Sendikalar, mevcut sistemin doğrudan neticelere karşı küçük çarpışmalardan ibaret bir savaş yürütmekle yetinip, aynı zamanda bu sistemin transformasyonu için çalışmadıkları ve teşkilata kuvvetlerini çalışan sınıfın n. hai kur. tulu'u için, yani ecirliğin nihai olarak kaldırılması için bir mani. vela gibi kullanmadıkları takdirde (gayelerine erişmekle) tamamen başarısız kalırlar.“ (5)

Ve Stalin'in bir tanımlaması: „Bunlar çatıları altında her meslekten işçileri birleştirirler. Bu, bir parti örgütü değildir. Sendika. ların ülkemizin bütün işçi sınıfı. nı kucaklayan bir örgüt olduğu söylenebilir. Sendikalar, sosya. lizmin okuludur. Sendikalar en iyi adamlarını bütün yönetim kolla. rına yönetici olarak verirler. On. lar, işçi sınıfının ileri unsurları ile geri unsurları arasındaki irt. bati sağlarlar. Sendikalar, işçi kit. lelerini işçi sınıfının öncüsü ile birleştirirler.“ (6)

Demek ki devrimci sendika, salt ekonomik bir örgüt değildir. İşçi sınıfının çıkarlarını temsil eder. Ve işçi sınıfını kendi öncü müfre. zesine bağlama görevini üstlenir. ler.

Devrimci eğitim

Sendikaların bir okul olduğunu yukarıda ve daha önce söyledik. Devrimci sendikalarda yapılan e. ğitim, işçileri bilinçli, sosyalist işçilerin birliğine yükseltmek yo. lunda olmalıdır. Devrimci sendi. kalar bunu iki şekilde yaparlar;

a) İşçilere seminerler yaparak onlara sosyalizmin ilk sorunları. nı ilk meselelerini ulaştırırlar. İşçi sınıfının mücadelesi tarihini anlatırlar. Sarı sendikaların ta. rihteki görevinin ne olduğunu, bu sendikaların aslında işçileri tem. sil etmediklerini örneklemelerle gösterirler. Çağımızdaki dünya düzenini, ezilen halklar ile em. peryalizm arasındaki çelişkileri sorut misallerle açıklarlar. İşçi. lere halkların birliğinden bahse.

derler. Onlara işçiler arasında hiç bir fark olmadığını ve kürt emekçisi ile yahudi emekçisi ara. sındaki farkların kasten emper. yalizmin çıkardığı bir mesele ol. duğunu, ve işçi sınıfı ideolojisin. de böyle bir şeyin olmadığını an. latırlar. Sendikaların genel me. selelerinin neler olduğunu, kanun karşısında işçilerin nasıl hareket etmeleri gerektiğini iş Kanununu vb bunun örneklerini verirler. İşçi örgütlü mücadele etmesinden işçi sınıfın bu örgütlü mücadelesinin ancak işçi sınıfı parçaları içinde yürütülebileceğinden söz ederler ve bunu örneklerini verirler. İşçi. lerin sadece devrimci sendikalara girmelerinin yetmiyeceğini, bunun ötesinde işçi sınıfı parçasının var olduğunu anlatırlar. Grevlerden, grevlerin politik niteliklerinden bahsedeler. İşçi sınıfının silâhi olan grevleri nasıl kullanmaları gerektiğini onlara öğretirler.

Bu ve bunun dışında daha bir. çok bilgiyi devrimci sendikalar işçilere seminerlerle, kahve top. lanlarıyla, filmlerle, konferans. larla anlatırlar. İşçilerin bu öğ. rendiklerini uygulayabilecekleri en uygun ortam işçilerin birlikte hareket ettikleri ve birbirleri ile en iyi dayanışma kurdukları eylem. dir. Bunlarda;

b) Eylem içinde eğitim olan grevlerdir, sokak gösterileridir, İş. çiler öğrendikleri bu bilgileri bu eylemler içinde pratiğe dökerler. Aralarındaki dayanışmayı arttı. rırlar. Diğer bölgelerle ilişkiler kurarlar ve daha ileriye doğru bir adım atarlar. Sendikaların ve ken. di siyasi örgütlerinin bu eylemler karşısında takındıkları aktif ve ilerici tavır onların kendilerine olan güvenlerini bir kat daha art. tırır ve onların ilerideki mücade. lere daha güçlü olarak girmelerini sağlar.

Devrimci Sendikalarda demokratik merkezîyetçilik

Sendikalar demokratik müesse. seler olmalıdırlar. Sendikacı se. çildikten sonra kilit noktalarına kendi adamlarını yerleştirip sendi. ka seçimlerinde ortaya çıkarak ve yine başkan seçilerek sendika yönetilemez. Devrimci sendika. cılığın en temel görevlerinden biri si sendikaların bizzat işçiler ta. rafından denetlenenibilmelidir.

Sendika seçimlerinde, fabrika temsilciliği seçimlerinde işçilerin söz hakları olmalı ve işçiler kimleri neden seçtiklerini çok iyi bilmelidirler. Eğer sendikada bu demokratik ortam yaratılma.

mişsa o zaman o sendika görevini yerine getirmiyor demektir.

DİSK'in kuruluş Bildirisinde „Teşkilatlanmada Devrim, bölü. münde DİSK'in bu konudaki görü. şü olmuştur:

„...Böyle bir örgütlenme, de. mokratik bir denetim altında mer. keziyetçi bir işleyişin bütün ba. şarılı meyvalarını verecektir.“ (7) (altılarını biz çizdik E.İ.)

Ama gerçekte edilen bu doğru laflar bildirinin sınırları içinde kalmış ve DİSK, demokratik ol. mayan yöntemler kullanmaya başlamıştır. Tüzük o şekilde mad. delerle doludur ki işçiler bu kuru. luşu denetliyememektedirler. Böy. lece demokratiklik meselesi orta. dan kalkmış olmaktadır.

Nitekim işler belirttiğimiz şekil. de cereyan etmiş ve TÜRK SOLU, DİSK'i ve ona bağlı sendikaları uya. mayı kendine görev bilmişti. „İşçiler devrimcilik ticaretine kar. şı çıkıyor.“ başlıklı yazıda bütün bu tüzük meseleleri açıkça ortaya konmuş ve sendikaların devrimci çizgiye gelmeleri önerilmiştir. (8)

Bugün proleter devrimci hare. ketimiz hızlı bir ilerleme içindedir. Proleter devrimcileri, işçilerle yakın ilişkiler kurmakta, TIP için. de oportünizme karşı amansız bir mücadele vererek işçilerin yo. ğun oldukları ilçeleri işçilerin oyları ile kazanmaktadır. Bu mü. cadelenin DİSK'e bağlı sendikalar içine de sıçrayacağı aşikâr bir şeydir. İşçilere doğru devrimci hareket götürmek devrimci sendi. kacılığın icablarındandır. Ancak bu sekildedir ki, devrimci sendi. kalar faaliyetlerini başarılı bir şe. kilde yürütebilirler.

Sendikalar ve Partiler

Proleter devrimci mücadelenin leyni, çekirdeği proletaryanın partisidir. Parti, işçi sınıfı müca. delesine yön verir ve onu yöne. tir. Sendikalar, kooperatifler ve gençlik örgütleri partiye bağlı ku. ruluşlardır.

Partiler, dâimi surete politik ortamı değerlendiren ve o ortam içinde neler yapılması icabettiği. ne karar veren kuruluşlardır. Parti bir sendika olmayacağı gibi bir sendika da parti olamaz. İşçi sı. nıfı mücadelesi içinde daima sendi. kaları partiye hakim kılmak isteyenler olmuştur. Ama bu, dai. ma yanlış sonuçlar vermiş ve iş. çilerin mücadelesi yok olup git. miştir.

Sendikalar, partinin günlük po. litika üzerindeki görüşlerini işçi. lere ulaştırır. Onlara günün poli.

tika meseleleri hakkında bilgiler verir. Onlara proletaryanın ger. çek kurtuluşunun işçi sınıfının iktidarıyla olduğunu ve bunu ger. çekleştirecek olan organın parti olduğunu öğretir. Partinin, işçi sınıfının öncü müfrezesi olduğunu ve bu müfrezeye uymaları gerekti. ğini işçilere anlatır. İşçilerden u. yanık ve yönetici olabilecekleri ayırır ve onları proletaryanın ön. cü müfrezesinde çalışmaya çağı. rır. İşçi sınıfı mücadelesinin mili. tanlarına sosyalizmin biliminin hakim olduğu partiye güvenmeleri gerektiğini öğretir.

Ancak bütün bunlar yapıldıktan sonradır ki işçiler örgütlü bir şe. kilde hareket etmenin bilincine varabilirler. Günümüz Türkiye. sinde durum oldukça karışıktır. Sendikacılarımız, parlamenter mü. cadelenin olanaklarına kendileri. ni kaptırmışlar ve işçi sınıfının devrimci mücadelesine omuz ver. mekte hayli geri kalmışlardır. Sa. dece yapılan ve bilinen şey DİSK yöneticilerinin aynı zamanda TIP içinde olduklarıdır. Ama bu olgu onların TIP'e oy vermeleri için ye. terli bir olgu olmamaktadır. Çün. kü sendikacılık, ekonomik müca. delenin dar sınırları içine hapse. dilmektedir. Sendika yöneticileri partiyi milletvekili olma aracı ola. rak görmekten kurtulamazlarsa işçi sınıfının güvenini kazanamaz. lar. İşçi sınıfının güvenini kaza. namıyan sendika yöneticileri iş.

(Devamı 13. Sayfada)

(1) Karl Marx: Ücret, Fiat ve Kâr. Sayfa 102-103 Enternasyonal İşçiler Birliğinin Kararları, Sendikalar hakkında karar. (Sosyal yayınlar 1966)

(2) Allen Hutt: British Trade Unfonism The Marxist text book series London 1941 sayfa 13.

(3) Marx. a. g. e F. Bolte'a yazdığı mektup (1871) sayfa 106

(4) V.İ. Lenin: Bütün Eserleri, Çift 18 Ekonomik ve politik grevler Sayfa 85

(5) Marx age: Sayfa 94

(6) J. Stalin: Leninizm ilke. leri İkinci bölüm Leninizmin me. seleleri Sayfa 134

(7) DİSK KURULUŞ BİLDİ. RİSİ: Teşkilatlanmada Devrim Sayfa 30 Disk Yayınları 1968

(8) İşçiler Devrimcilik hareketi. ne karşı çıkıyor. TÜRK SOLU Sa. yı 73

Devrimci Sendika Hareketi Üzerine Düşünceler

çileri partiye bağlamak şöyle dur-
sun onları ancak partiden uzak-
laştırırlar.

DİSK yöneticileri gerçekten işçi
sınıfının güven ve sevgisini kazan-
mak istiyorlarsa ilk yapacakları
iş, TİP içinde oportünizme karşı
mücadele eden proleter sosyalist-
lerinin safında yer almağa çalış-
maktır. Bunun için oportünizm-
den arınmak yolunda büyük çaba-
lar harcamaları gerekir.

Devrimcilik ve DİSK

DİSK, ilerici bir kuruluş olmak-
la beraber hiç bir zaman «dev-
rimci» adına gereğiyle layık ola-
mamıştır. Türk - İş'in solunda a-
ma devrimci sendikacılığın geri-
sinde ve sağında kalmıştır. DİSK
serikal mücadeleleri sadece top-
lu sözleşme /etkisini almak yolun-
da kullanmış ve arkasından bu
statüko sahibi çıkma yoluna
gitmiştir.

DİSK, genellikle işçilerin top-
lu sözleşme zamanı dışındaki iş-
teklere ile ilgilenmemiş onları ba-
şlı boş bir halde bırakmıştır. Yapı-
lan işgalleri gereği kadar benim-
sememiş, işçilerin direnişine uy-
gun bir destek sağlamamıştır.

DİSK, her zaman proleter dev-
rimci kadrolara karşı çıkmış ve
TİP'in pasif, oportünist yönelimini
tercih etmiştir. Parti içindeki son
gelişmeler proleter devrimcileri-
nin lehine geliştikçe Sendikacı-
lar, bir aydın düşmanlığı başlat-
mışlar ve «bu partinin başına ne
geldiyse aydınlardan geldi» diye-
rek, işçi - aydın ayrımını paralı
yönetimine hakim olmak için kul-
lanmışlardır.

DİSK, demokratik bir kuruluş
olmamış ve sendika yönetim kad-
rolarına tabandan işçilerin gelme-
sini önlemiştir.

DİSK'in eğitim çabası olarak
değerlendirdiğimiz gazetelerin as-
lında yetersiz olduğu kaçınılmaz
bir gerçektir. Bugün içinde bulun-
duğumuz devrim aşaması olan
milli demokratik devrimin ve işçi
köylü ittifakının sözü bile edilme-

mektedir. İşçilerin mücadeleleri
başta nızlenmemekte ve bu konu-
da yayın yapılarak ne için müca-
dele ettikleri, buraya varmak için
ne yollardan geçtikleri, bunun
cunda neler olacağı onlara anla-
tılmamaktadır.

DİSK, işçilerin politik kavgala-
rına gereken yeri vermemiştir. On-
ları bilinçlendirme doğrultusunda
olan eğitimi çok az ve sınırlıdır.

DİSK, işçilerin hareketlerinde
genellikle pasif tutum takınmış ve
onların eylemlerini kısıtlama yo-
lunu seçmiştir. Olayları doğru de-
ğerlendirmemiş ve olaylara siyasi
nitelik kazandırma yolunda hiç
bir örneğidir. DİSK, bu olayı yurt
çapında duyurması gereken bir ör-
güt olarak görev yapmalıkken ak-
sine susup oturmuştur.

Tür - İş yürüyüşünde ve Erde-
mir grevinde oradaki işçilerden
devrimci bir çekirdek sağlamayı
başaran yine DİSK dışında oradaki
mahalli devrimciler olmuşlardır.

DİSK'in hiç mir doğru yaptığı
işler yoktur? Vardır. DİSK, bu
gün işçileri hiç olmazsa kendi
imkânları ve düşüncesi serçevesin-
de bir bayrak altında toplamak i-
çin çalışmıştır. Onlara sosyalist
sendikaların varlığını duyurmuş-
tur. Masa başı meselelerinde
Türk - İş'ten daha dikatli davra-
nış ve işçilerin haklarını daha
kopartmağa çalışmıştır.

DİSK, partiler üstü politika fa-
saryasını bir tarafa bırakmış ve
zorunluluğunu benimsemmiştir.

DİSK, bugün Türkiye'nin koşu-
ları hesaplanırsa ilerici nitelikte
bir kuruluşur.

Bütün bunlardan sonra şu so-
nuçlara varıyoruz:

Sonuç

— DİSK içinde proleter sosyaliz-
mini hakim kılalım

— Bütün gerici sendikalar içinde
amansızca bir mücadele verelim.

— Grevlerden ve işgallerden doğ-
ru devrimci dersler çıkartalım.

— Send'ka içinde demok-atik
merkeziyetçilik ilkelerinin uygu-
lanması yolunda mücadele vere-
lim.

İşçileri devrimci yayın organ-
larını okumağa teşvik edelim. İş-
çi - Köylü gazetesinin bütün fab-
rikalarda satılan bir gazete olma-
sını sağlayalım.

Görevimiz sosyalist sendikalar
yaratmaktır. Bu yolda bütün gü-
cümüzü harcayalım.

Yasasın devrimci işçilerin dev-
rimci sendikaları

Yasasın proleter sosyalizmi
Kahrolsun işçi sınıfının düş-
manları!

3. cilt çıktı

Türk Solu'nun 3. cildi de diğerleri gibi Proleter Sosyalist-
lerinin mücadele klavuzu olacaktır. Bu ciltte yer alan önemli
yazılar şunlardır:

* Gençlik - Ordu - adalet elele - Hikmet Kıvılcımlı *
Türkiye'de Feodalizm var mı? - Muzaffer Erdost * Şehir kü-
çük burjuvası ve proleterleşme eğrisi - Muzaffer Erdost *
Filistin Mukavemeti - Gerard Chaliand * Demokrasi ve Göl-
geler - Hikmet Kıvılcımlı * Eylemsizlik «Sağ sapma», strateji-
sinin - Muzaffer Erdost * Devrimci Gençlik hareketi eylem-
sizleştirilemez tecrit edilemez - Erdoğan Güçbilmez * Günü-
müzde tekeller - Sovyet Bilimler Akademisi Raporu * Demok-
ratik Köylü Hareketleri Nasıl Desteklenmeli - Ahmet Say *
Moskova Konferansı Ana Belgesi - tam metin * Çin Komü-
nist Partisi 9. Kurultayında kabul edilen Lin Piao'nun rapo-
ru - Tam metin * Büyük tekeller.

* Royal Dutch - Shell * eGneral Motors * Philips
* Volkswagen * Mitsubishi.

* Aren Oportünizminin niteliği - Mahir Çayan * Güney
Vietnam Kurtuluş Cephesinin önündeki devrimci yol - G. V.
K. C. Merkez komitesi üyelerinin raporu * Oportünistler pro-
letarya saflarının bozuncusudur - Ömer Azerturgut * Reviz
yonizmin keskin kokusu - Mahir Çayan * Bütün silâhlarımız-
ia Emperyalizmin en zayıf noktasına yüklenelim - Doğu Pe-
rinçek * Bugünkü Romanya Doç. Dr. Türkkaya Ataöv * Pa-
sifizm ve Şiddet - Christopher Caudwell * Nato Halkımızın
Düşmanıdır - TÜRK SOLU - AYDINLIK * Mustafa Kemal 30
Ağustos Zaferini anlatıyor! * Proleter Devrimci Çizgi Kitle
çizgisidir - Şahin Alpay * Filistin Demokratik Halk Kurtuluş
Cephesi - M. Ali Ceşan * Sosyalist Örgüt meselesi - Ersen
Olgaç * Hain Kimdir - Şiar Yalçın * İran'da Toprak Refor-
mu - Ferhad Khamsi * TİP'in Taksim mitingi Oportünizmin
İhanet Belgesidir - İ. Kaypakkaya * Ho Chi Minh'in Vasiyeti *
Seçimler Üzerine - Doğu Perinçek * Dünya Kapitalist Ekono-
misi - L. Kuzminov * İngiliz üslerini biz Kıbrıs Halkları sökü-
p atacağız * Devrimci Güçler tehde pabuç bırakmayacaktır -
Şevki Aksit * Ölçü Seçimler değil güçlenen milli demokratik
mücadelemizdir - İ. Kaypakkaya * Bugünün Türkiyeğinde
devrimci eylem nedir? - Mihri Belli * Kitle çizgisi ve
gerici sendikalar - Sina Çıladır * «Sosyalist Ekonomisinin me-
seleleri, savunması - Halit Çelenk - Muzaffer Erdost.

Ayrıca aşağıdaki imzalar da 3. ciltte yer almaktadır:

Cüneyt Akalın * Tahsin Akpek * Cihan Alptekin * Me-
met Aitun * Fahri Aral * Ali Arısoy * Behzat Ay * Mahmut
Bakı * Nguyen Luong Bang * Alpaslan Berktaş * Saim Bi-
len * Dursun Bilâ * Mengü Bulguç * Oral Çalışlar * Cengiz
Çandar * Aydın Çiğ * Erol Çurmak * Günnur Çurmak * Ali
Demir * Eyüp Demir * Metin Demirtaş * Celâl Doğan * Mu-
zaffer Doyum * Vahap Erdoğan * Gerçekçi * Sadık Göksu
* Bora Gözen * Erdoğan Güçbilmez * Kemal Günaydın *
Mustafa Gürkan * Faruk Haksal * Ezel İnanc * Mustafa Ka-
çarotlu * İlhan Kalaylıoğlu * Hüseyin Kaya * Yunus Kılıç *
Çağlar Kırçak * Ruhi Koç * Yusuf Küpeli * Haydar Mutlu *
Enver Nalbantoğlu * Osman Okkan * Erdal Öz * Halis Öz-
kan * Mutla Parkan * İnto Peredo * Pekin Plâtineli * Mart-
ha Rojas * Halûk Sarıkaya * Atila Sarp * Nail Satlıgan *
Nusret Selen * Tekin Sönmez * Şerif Tekben * Nguyen Huu
Tho * Necdet Tükel * Osman Ulagay * N. Yılmaz Ali Orhan
Yücealp * Gün Zileli.

Fiatı 35 TL. ödemeli istiyebilirsiniz.

Mevcudu tükenmekte olan 1. cilt 75 TL. den 2. cilt 50 TL.
den temin edilebilir. 3. cildin fiyatı 35 liradır. Ödemeli isteyi-
niz.

Gündoğusu Hikâyeler

Behzat Ay

Deniz Yayınları F: 4 TL

TÜRK SOLU-12

DISK'i bekleyen görev

Orta sayfaadn devam

konusmadan çıkan sonuç ise şu; kongreyi işçilerin izleme imkânı yok. Şöyle ki, Kongre İstanbul'un en lüks otellerinden Çınar'da yapılıyor ve davetiyeyle girilecek. Bu şiddetle eleştirilmesi gereken bir tutumdur. Ve DISK yöneticilerinin kitlelerle olan ilişkilerini gösterir. Kitle örgütleri olan sendikaların kongrelerini Amerikan tipi sendikalar örneği lüks otellerde yapması, devrimcilik idialarına gölge düşürmektedir. DISK'e bağlı işçilerin kongreden öğrenecekleri çok şey vardır. Ve her sendika kongresi, işçilerin politik eğitim için bir fırsattır. Bu fırsatın lüks otellerde harcanması proletarya mücadelesinin gereğince c.i.d. diye alınmadığını gösterir. Her kademedeki sendika kongrelerinin bütün işçilerin izleyebilecekleri büyük salonlarda yapılması ve bu kongrelerin işçilere yeterince duyurulması gerekir. Devrimciğin ölçüsü, her fırsatta kitlelerle bağ kurma arzusu isteğidir. İşçilerle yapılan konuşmalarda sendikaların

tüzüklerini pek demokratik bulmadıkları anlaşılmalıdır. Yöneticilerin seçiminde söz sahibi oldukları kanısında değildir. Buna mukabil DISK yöneticileri, sendikalarının demokratik olduğu kanatın dedirler.

İşçilerle, DISK yöneticilerinin anlaşamadıkları diğer bir nokta da İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesidir. Temsilcilerin biri hariç hepsi İŞÇİ - KÖYLÜ'nün işçiler arasında ilgi gördüğü kanatindedir. (İŞÇİ - KÖYLÜ'yü «zararlı» bulan Demir Döküm temsilcisinin fabrikasında her sayı 500 - 1000 arası gazete satılmaktadır.) Buna mukabil sendika gazetesinin aynı ilgiyi gördüğü pek söylenemez.

DISK yöneticilerinin ise İŞÇİ - KÖYLÜ hakkında pek müsbet fikirleri yoktur. Hatta İŞÇİ - KÖYLÜ, DISK yöneticileri tarafından, bir AP linin çıkardığı «Türk İş Gücü» ile mukayese dahi edilmiştir.

Bir temsilci hariç, bütün işçi temsilcileri İŞÇİ - KÖYLÜ'nün

Genel Kurulca desteklenmesini kendi deyimleriyle «câmi gönül» den, istemektedirler. Fakat DISK yöneticileri aynı arzuyu duymuyorlar. İŞÇİ - KÖYLÜ'nün mücadelemizin bugün ulaştığı düzeyde en etkili kitle silâhı olduğunu göremiyorlar.

Yöneticilerin bu tutumunu eleştirmeli, onları uyarmalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'nün bir kitle silâhı olduğunu, desteklenmesi gerektiğini, bir devrimci tutumun bu ildüğünu anlatmalıyız. İŞÇİ - KÖYLÜ'yü deteklemek kararının DISK genel kurulundan çıkmasına var gücü müzle çalışmalıyız.

İşçiler ve DISK yöneticileri şu kararlarda birleşmişlerdir:

Genel Grev, dayanışma grevi için mücadele edilmelidir.

İş satlarının kısaltılması için mücadele edilmelidir.

Gençlerle dayanışma sağlanmalıdır.

İşçi Köylü ittifakı kurulmalıdır. Bu görevler DISK'in önündeki görevlerdir.

Bertrand Russel öldü

Ünlü İngiliz Düşünürü Bertrand Russel Öldü

Dünyanın tanıdığı Ünlü İngiliz düşünürü Bertrand Russel, 98 yaşında olduğu halde İngiltere'de öldü. Russel, barışa olan inancı yüzünden sürekli olarak protesto edilmiş ve savasın devam etmesini isteyen hakim çevreler tarafından istenmeyen adam ilan edilmiştir. Russel, çağımızda sorun olarak bilinen konulara da eğilmiş ve onlar üzerindeki düşüncelerinden dolayı muhafazakar çevrelerin şimşeklerini üzerine çekmiştir. Fikirlerinden dolayı hapislere atılmış olan Russel, bu fikirlerinden hiç bir şekilde taviz vermemiştir.

Son olarak Amerikan emperyalizminin Vietnam'daki yaptığı vahşeti kınamak için bir mahkeme kurmuş ve burada Amerika'yı ve Johnsun'u yargılayarak suçlu olduğuna karar vermiştir.

Ünlü düşünürün cenaze törenine beş kişi katılmış ve beş deni isteği üzerine yakılmıştır. Şurası muhakkaktır ki, Russel ile birlikte dünya, önemli bir barış taraftarını kaybetmiştir.

Konya Yüksek öğrenim öğrenci cemiyeti tüzüğü

CEMİYETİN ADI: Konya Yüksek Öğrenci Cemiyeti Merkezi İstanbul'dur. Genel görüşülen illerde şubeleri açılabilir. Şubelerin açılması Genel Kurul kararı ile olur.

CEMİYETİN AMACI: Lise ve muadili öğrenimi bitirip İstanbul'a gelen Konyalı öğrencilere;

1 — Karşılaşmaları zorlukları düşünere yol göstericilik yapar.

2 — Üyelerin birbiriyle tanışmalarını sağlar.

3 — Çeşitli konular hakkında konferanslar tertipleyerek öğrencilerin aydınlanmalarını sağlar.

4 — Kurslar tertipleyerek «Ders ve Sosyal Konularda» talebeye yardımcı olur.

ÜYELER:

1 — Asli üyeler: Asli üyeliğe Yönetim Kurulunun 2/3 çoğunluğunun kararıyla alınır.

2 — Fahri üyeler: Derneğe maddi ve manevi yardımda bulunan ve Genel Kurul tarafından fahri üyelik payesi verilen kimselerdir. Fahri üyelere üyelik hüviyet cüzü Derneğe üye olabilmek için aşağıdaki işlemlerin yapılması lazımdır:

1 — Lise ve muadili okulu bitirip yüksek tahsile başlamış olmak.

2 — Cemiyetin üye kabul kağıdını doldurmak.

3 — Beş liradan aşağı olmamak şartıyla üye giriş aidatını ödemek.

4 — Cemiyetler Kanununun belirttiği kurallar dahilinde aidat vermeyi kabul etmek.

mek.

Yukarıdaki işlemleri tamamlayan kimse yedek üyedir. Asli üyelik, Genel Kurulun çoğunlukla aldığı karara bağlıdır.

ÜYELİKTE ÇIKMA VE ÇIKARILMA:

Üyelikten çıkmak isteyen kimse Yönetim Kuruluna yazılı müracaat yapmak suretiyle üyelikten ayrılabilir... Cemiyetin amacına aykırı hareket eden, Cemiyetin amacını ve menfaati ile bağdaşmayan yazı ve hakaretlerde bulunan üyeler Yönetim Kurulunun kararı ile Cemiyetten çıkarılması için Disiplin Kuruluna verilir. Cemiyetten çıkarılan üyenin, Cemiyete tekrar kabulü Genel Kurul kararı ile olur.

CEMİYETİN ORGANLARI VE GÖREVLERİ:

LERİ:

Cemiyetin organları:

1 — Genel Kurul

2 — Yönetim Kurulu

3 — Denetleme Kurulu.

Genel Kurul ve görevleri:

Genel Kurul, asli üyelerden seçilen en yüksek organdır. Görevleri:

1 — Genel Kurul, Yönetim Kurulunu ve Denetleme Kurulunu seçer.

2 — Yönetim Kurulundan gelen kararları inceler, karara bağlar.

3 — Lüzum gördüğü taktirde Cemiyetin tüzüğünü değiştirir.

4 — Tüzüğün dernek organlarına verdiği konuları inceler, karara bağlar. Genel Kurul her sene Nisan ayında toplanır.

Toplantı nisbeti bulunduğu anlaşılırsa otu.

ruma bir başkan, bir başkan yardımcısı, iki kâtip seçilir. Bu divanın idaresi altında Yönetim Kurulu seçilir. Yönetim Kurulu yıllık toplantısında bir yıl için gizli oyla asli üyelerden onbir esas, üç yedek üye seçilir. Yönetim Kurulu ilk toplantısında asli üyeler arasından bir başkan, bir başkan yardımcısı, bir sekreter, bir muhasip, bir veznedar seçerler.

Yönetim Kurulu olağanüstü Genel Kurul toplantısında asli üyelerin 2/3 itimat. sızlık oyu ile düşer. Özur bildirmeksizin Yönetim Kuruluna beş defa gelmeyen üye istifa etmiş sayılır, onun yerine yedek üye alınır.

Kurucular listesi:

Erkut Selçuk; Baba adı: Osman. Doğum yılı: 1950. Tabiiyeti: T.C. İşl: Taleme. Açık adresi: Site Talebe Yurdu, Vezneçiler.

Şükrü Güner: Sabit. 1949. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu: Feriköy.

Orhan Özer: Alırza. 1946. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu: Feriköy.

Vasfi Tüzün: Mehmetali. 1946. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu: Feriköy.

Muzaffer Karaaslan: Kâmil. 1947. T.C. Talebe. Konya Talebe Yurdu: Feriköy.

Cemiyetin açık adresi : Konya Yüksek Öğrenim Öğrenci Cemiyeti.

Serencebey Yokuşu. Çitilembik Sokak. No. 27/2.

Besiktas - İstanbul

Filipinler'de devrimci kitle Hareketlerinin hızlı gelişimi

A.B.E. emperyalizminin ve işbirlikçilerinin gerici yöneti mine karşı Filipin işçileri, köylüleri, ve öğrencilerinin kitle hareketi 1969 yılı boyunca dalga dalga büyüdü.

Filipin halkının kitle hareketinin en belirgin özelliği A.B.D. nin savaş ve saldırı emperyalist politikalarına karşı bir direniş olmasıdır.

Geçen yıl boyunca Filipin halkı A.B.D. elçiliğinin camlarını kırıldığı bayraklarının yırtıldığı ve «Kahrolsun A.B.D. emperyalizmi», «Yankee Go Home!» sloganlarının Filipin adalarında yankılandığı bir dizi anti - Amerikan gösteriler ortaya koydu. Kesin talep, tüm ABD askeri üslerinin boşaltılması, tüm bölgelerin ABD'nden temizlenmesi ve ABD saldırganlarının ülkeden kovulması idi. Filipin halkı, ABD emperyalizminin dünyanın en büyük sömürücüsü ve kendisinin en büyük can düşmanı olduğunu her geçen gün daha çok anlamaktadır. Geçen Temmuzda, binlerce işçi, köylü, öğrenci ve diğer yurtseverler ABD emperyalizminin şefi Nixon'un Asya'ya «Asyalıların Asyalılara karşı dövüşmesi», planını uygulamak için gelmesi üzerine güçlü anti - Amerikan gösterilere giriştiler. 29 Aralıkta diğer bir emperyalist şef, Agnew Filipin topraklarına ayak bastığı anda, Filipin halkı bu Amerikan savaş tanrısını, başka bir anti - Amerikan gösteriyle ve ev yapısı bombalarla; kendilerinin anti - Amerikan mücadelelerini sürdürmek yolundaki kesin azimlerini göstererek «se. lamladılar..»

ABD tekelci sermayesi ve Filipinler işbirlikçi sınıfının insafsız sömürüsü altında zor bir hayat süren işçiler 1969 boyunca kahramanca mücadele ettiler. Ocak ayında çimento ve tütün işçilerinin grevi tüm ülkeye sıçradı ve devam etti. İstatistikler 1969 yılı içinde çeşitli kollarda yüzden fazla grevin patladığını ve işçilerin sık sık gerici güçler ve polisle çatıştığını gösteriyor. Filipin işçilerinin Amerikan iş yerlerinde ve ABD üslerinde sürdürdüğü grevler ise Filipinlerdeki emperyalist askeri ve ekonomik saldırıyı ciddi bir biçimde zorlamaktadır.

Köylüler de toprağın ABD emperyalistlerinin ve büyük toprak ağalarının elinden alınması isteklerini kesin biçimde ortaya koymaktadırlar. Geçen birkaç yıl içinde ABD emperyalizmi, silahlı güçlerinin yayılmasını ve savaş hazırlıklarını karşılamak üzere geniş topraklara el koymuştur. Ayrıca, ABD tekelci sermayesi Mindanao'da sekizbin hektar verimli toprağı da ele geçirmiştir. Binlerce Filipin köylüsü evsiz ve aç kalmaya mahkûm edilmişti. Açlıkla kamçılanan köylüler, böylece, işçiler ve öğrencilerin de desteğiyle, anti - Amerikan, anti - feodal ve açlığa karşı mücadeleye giriştiler.

Tarlac eyaletindeki Capas şehrinde binden fazla yoksul köylü 24 Martta ABD emperyalizminin elindeki 27 bin hektarlık toprağın geri alınarak topraksız ve az topraklı köylülere geri verilmesi isteğiyle bir anti - Amerikan gösteri yaptılar. 8 Nisanda yüzlerce yoksul köylü gerici Filipin otoritelerinin toprağı el koymasına karşı Qezon eyaletinden Manilla'ya dokuz saatlik bir gösteri yürüyüşüne girişti. Bunun ardından

Tarlac eyaletinin beşbin köylüsü Manilla'ya giderek şehrin işçi ve öğrencileriyle birleştiler. Böylece, onbini bulan bir güç kitle halinde anti - Amerikan ve anti - feodal gösteriler ortaya koydu. Genel sloganlar «Kahrolsun ABD emperyalizmi!», «Kahrolsun toprak ağaları!» ve «Toprağı yeniden dağıtın!» idi. Bukidnon eyaletinde Maramag'da da bini aşkın bir köylü kitlesi 5 Nisanda açlığa karşı gösteriler yaptılar.

Hızla gelişen kitle hareketinde Filipin ilerici öğrenci hareketinin belirgin bir rolü oldu. Sınıflarını terkeden üçyüzbin öğrenci boykot, işgal ve gösterilere giriştiler. Verdikleri mücadelelerin ölçüsü, kararlılığı, akılcılığı ve atılganlığı çoktanberi görülmeyen bir düzeydeydi.

7 Ocak 1969 da 19 devlet üniversitesi ve yüksek okulundan onbin öğrencinin katıldığı Manilla'daki gösteri, Manilla'nın oniki büyük üniversitesinde iki haftadan fazla süren boykotlara yol açtı. Öğrenciler ABD emperyalizmince empoze edilen köleleştirici eğitime karşı ve gerici eğitim sisteminin düzeltilmesi için sloganlar ortaya attılar. Manilla'nın ilk ve orta okullarının oniki bini aşan öğretmenleri de biri Ocak, biri Ekim ayında olmak üzere iki kez boykota gittiler ve bu hareket ülkenin çeşitli yerlerinde baskaları tarafından aynen uygulandı. 66 Devlet üniversitesi ve özel üniversitelerin, ilk ve orta okulların öğrencileri boykot, işgal ve gösterilere katılarak, gerici eğitim sistemine ağır darbeler indiren, Filipinlerin sömürge, yarı - sömürge ve yarı - feodal sistemini sarsan eşi görülmemiş kitle hareketleri yaptılar.

ABD emperyalizminin insafsız baskı ve sömürüsü ve ülkenin sınıf çelişkilerinin keskinleşmesinin kaçınılmaz sonucu olan devrimci kitle hareketleri Filipin halkının yeni uyanışını yansıtmaktadır. Geçen yılki mücadele boyunca Filipin halkı politik bilincini yükseltmiş ve birliğini sağlamlaştırmıştır. İşçiler, köylüler ve öğrenciler gittikçe artan sayılarla devrimci pratiklerine ışık tutacak olan bir devrimci gerçeğe sahip olmak için Marksizm - Leninizm - Mao Zedung düşüncesini öğrenmektedirler. Bazı ilerici öğrenciler sadece işçi sınıfıyla şehirde omuz omuza dövüşmekle yetinmeyip araştırmalar yapmak için kırsal alanlara gitmişler, böylece işçi ve köylülerle sıkı bağlar kurmuşlardır. Kırsal alanlarda köylüler durmadan büyüyen sayılarla ABD ve Filipin gericilerine karşı silaha sarılmaktadırlar. Sadece Temmuz ayında, ABD Clark Hava Kuvvetleri üssü yakınında 8 saldırgan ABD birliği öldürülmüş, diğer altısı yaralanmıştır. Eylül ayında da gerici silahlı kuvvetlerin 74 subayı ve adamı öldürülmüştür.

Mao Zedung şuna işaret ediyor: «Emperyalizm kendi felaketinin şartlarını hazırlamıştır. Bu şartlar sömürge, yarı - sömürge, yarı - sömürge ve bizzat emperyalist ülkelerin içindeki büyük halk kitlelerinin uyanışıdır.»

Geçen yıl boyunca, Filipin halkının geniş kitleleri ABD'ye ve Filipin gericilerine karşı mücadele içinde hızla uyanmıştır. Yeni yılda ABD emperyalizmi ve onun çoban köpeklerine daha ağır darbeler indirecekleri mutlak.

Yeni belgeler açıklanıyor

Haydar Tunçkanat

ikili anlaşmaların içyüzü

Bütün yurtseverlerin başucu kitabı

368 sayfa 15 lira

Ekim yay'narı

Adres: Süleyman Sırrı Sok. 2/12 Yenışehir - Ankara

Bilim ve Sosyalizm yayınları

Sunar

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ

BİRLEŞİNİZ!

İsteme adresi: Bilim ve Sosyalizm Yayınları

Sümer Sok. 10/B Yenışehir ANKARA

TÜRK SOLU.15

Tip'de ihraçlar yeniden başladı

Geçtiğimiz hafta TİP İl Haysiyet Divanı aylardır hiç bir gerekçe ileri sürmeden karara bağlanmak tan kaçındığı bir dosyayı sonuçlandırdı. Ve Beşiktaş ilçesinden 7 proleter devrimci arkadaşımızı üyeliğinden ihraç etti. Haysiyet divanının bu kararı, proleter devrimcileri açısından parti içinde uzun zamandır eleştirilen bir tutumu, son olağanüstü kongrenin iradesini çiğneyerek tekrar gündeme almak isteyen oportünist yöneticilerin gerçek çehrelerinin teşhiri bakımından yeni bir imkânıdır.

Sosyalizmin bilimini partiye hak kılma ve TİP'i böylelikle devrimci bir yönetim kavuşturmak için mücadele eden parti militanlarını haysiyet divanlarına vere rek tasfiye etmeye kalkışmak eğilimi bugüne kadar hangi sonuçları doğurmuştur? Parti içinde oportünizme karşı mücadeleye girişen bütün dürüst unsurlar, yöneticilerin bu tutumu karşısında, henüz

ci ideolojiyi kavrama ve bilinçlenme imkânlarını elde etmişlerdir. Bunun sonucu olarak, doğru devrimci teori ve strateji ile ci hazlanan ilçe örgütleri, bu mücadelenin henüz yeterli seviyeye ulaşamadığı diğer örgütlere nazaran eylem alanında da önemli atılımlara erişmişlerdir. Böylelikle sonuçta zararlı çıkan yine oportünizmin masa başı hesapları olmuştur.

Uzun zamandır karara bağlanmasından kaçınılırken, Beşiktaş ilçe kongresine birkaç gün kala, alelacele ihraç kararlarının ve rilmemesinin altında yatan başka hesaplar da vardır. Bilindiği gibi, bir süre önce yapılan ve proleter devrimcilerin kesin ezici zaferi ile sonuçlanan Bakırköy kongresinde, genel kurul haysiyet divanına verilen devrimcilerin kongre delegeliklerini bir "üyelik hakkı" olarak değerlendirmiş ve bu arkadaşları kongre delegesi olarak kabul etmiştir. Beşiktaşlı devrimcile-

ne, partinin işçi sınıfı tarafından desteklenmesine dayanır. İşçi sınıfının partiye güveni, ne bir hamlede, ne de işçi sınıfı üzerinde zor yolu ile kazanılır; tersine, partinin yığınlar üzerinde uzun süre çalışması ile, doğru bir parti siyaseti ile, ve bu siyasetin doğruluğuna yığınları bizzat kendi öz tecrübeleri ile inandırabilme yeteneği ile; işçi sınıfının desteğini temin ve işçi sınıfı kitlelerini sevk edebilme yeteneği ile kazanılır. Yığınların mücadelesinde tecrübeleri ile desteklenen doğru bir parti siyaseti olmaksızın ve işçi sınıfının güveni olmaksızın gerçek bir parti yönetimi olmaz ve olamaz.

Bu şartlar olmadan, parti otoritesi veya demir d.s.plan, ya boş lafkı ya da kuruntu ve maceracılık olur.

Ne var ki, TİP içinde bugüne kadar oportünist yöneticilerin uygulamaya kalkıştıkları yöntem bunun tam tersidir. Parmak hesapları ile kazanılmak istenen kongreler, ideolojik eğitimin yasaklanması, emperyalizmin dümen suyunda olma, ve filipin tipi demokrasiciliğin koşullarına tam bir teslimiyeti öneren devrimci teoriye aykırı ve işçi sınıfının devrimci pratiği ile doğrulanmayan bir görüşün partiye egemen kılınmasına gayret göstermek ve bütün bunlara karşı çıkan, parti üyelerini devrimci teorinin ışığında bilinçlendirmeye hız veren proleter devrimcilerini TİP'den ihraç etmeye kalkışmak ve bunu da parti disiplini öne sürerek yapmak (!)

Oysa Lenin, parti disiplini, bunun kurulması ve pekiştirilmesi konusunda bize şunları öğretmiştir: "Proletaryanın devrimci partisinin disiplinini pekiştiren nedir? Onu kontrol eden nedir? Onu destekleyen nedir? İlk önce, proleter öncü müfrezesinin bilinci, devrime bağlılığı, nefisini yemesi, fedakârlık ruhu, kahramanlığıdır. Ve sonra, geniş emekçi yığınlarıyla en başta proleter kitleleriyle ve aynı zamanda proleter olmayan emekçi yığınlarıyla da bağlar kurma yeteneği, onlara yaklaşmak ve hatta isterseniz, bir noktaya kadar onlarla kaynaşmak yeteneği. Üçüncüsü, bu öncü müfrezenin gerçekleştirdiği siyasi sevk ve idarenin doğruluğudur, şu şartla ki, bu doğruluğa güdür, şu şartla ki, bu doğruluğa en geniş kitleler kendi öz tecrü-

beleriyle inanmış olsunlar. Burjuvaziden iktidarı almak ve toplum düzenini değiştirmekle görevli öncü sınıfın partisi olacak bir partide bu şartlar bulunmadıkça orada disiplin kurulamaz. Bu şartlar mevcut olmazsa, bu disiplini yaratmak için sarfedilen bütün çabalar, boş cümlelerden, laftan, yapmacık hareketlerden başka birşey olmaz.

Parti, kitlelerin sesine dikkatle kulak vermelidir. Parti, kitlelerin devrimci içgüdülerini özenle hesaba katmalıdır; onların mücadele pratiğini incelemeli ve böylece politikasının doğru olup olmadığını araştırmalıdır; dolayısıyla parti sadece kitlelere öğretmekle yetinmeyip, bizzat kendisi de kitlelerden öğrenmelidir.

Parti, günden güne proleter kitlelerin güvenini kazanmalıdır; politikası ve çalışması ile kitlelerin desteğini sağlamalıdır, emirler vermemeli, tersine, herşeyden önce, parti politikasının doğruluğunu bizzat kendi öz tecrübeleriyle anlamlarına yardım ederek onları ikna etmelidir; yani parti, sınıf için bir yönetici bir yol gösterici, bir eğitici olmalıdır.

Bu şartları yerine getirmemek demek, öncü ile sınıf arasındaki doğru ilişkileri yerine getirmemek, karşılıklı güveni sarsmak, sınıf disiplini ve parti disiplinini parçalamak demektir.

Parti disiplinini öne sürerek TİP'den sosyalizmin bilimini ve bunu kendilerine eylem klavuzu yapmış proleter devrimcilerini ihraç etmeye kalkışmak, aslında, bilerek işçi sınıfına ve onun devrimci mücadelesine ihanet etmek demektir. Oysa, proletarya partisinde ihraç edilecek olan, proleter devrimcileri değil, oportünizmdir.

TİP yöneticilerinin Beşiktaşlı devrimcilere karşı uyguladıkları metod; saflarımızda kendi kendilerini bir kere daha teşhir etmelerinden, işçi sınıfının devrimci mücadelesine ihanetlerini, böylece bir kere daha belgelenmelerinden başka bir sonuç vermemektedir.

TİP içinde gelişen devrimci mücadele bütün baskı ve oyunlara rağmen, Lenin'in öğüdünü yerine getirecek, oportünizmi saflarımızdan ergeç temizleyecek ve partiyi devrimci bir yönetime kavuşturacaktır.

Beşiktaşlılar, İlçenin kapatılmasını protesto ettikleri toplantıda

yeterli bilinç seviyesine erişememiş üyeleri uyarmak, onları proleter devrimci ideoloji ile cihazlandırmak, yolunda önemli somut örnekler elde etmişler, oportünizmin ideolojik yönünü olduğu kadar, bunun zorunlu bir sonucu olan pratik olumsuzluklarını ve tasfiyecilik eğilimlerini de teşhir etmek imkânını elde etmişlerdir.

Haysiyet divanı baskısının estirilme istendiği ilçelerde ideolojik mücadele hızlanmış, böylelikle şimdiye kadar oportünizmin etkisi alanında kalmış unsurlar devrim-

cin de aynı yolla kongre delegesi olmak imkânını ortadan kaldırmayı plânlayan oportünistler hala, bu tip hesaplarla yönetimlerini sürdüreceklerini ummaktadırlar.

Oysa bu tutum yanlıştır. Parmak hesabı ile zorbalık yolu ile devrimci bir partinin yöneticiliğini sanmak bilimsel sosyalizmin ilkelerine açıkça karşı olmaktadır. Stalin'in dediği gibi, "partinin otoritesi, ve işçi sınıfında demir disiplini korkuya veya "sınırsız" parti haklarına dayanmaz; tersine, işçi sınıfının partiye olan güveni.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizi: Yüksel, Baskı:

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtım: Fuat Bute, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtım: G.A.M.E.D.A * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.